

CHARITNÍ NOVINY

Vydává Oblastní charita Pardubice | 6. ročník 2017/2018

ZDARMA

Vážení přátelé,

pokračujeme v naší tradici a vydáváme už šesté číslo našich Charitních novin.

Na prvním místě chci jménem všech zaměstnanců poděkovat Vám všem, kteří jste s nepřehlédnutelnou láskou po celý uplynulý rok podporovali naši činnost finančními dary, modlitbou, dobrovolnou prací nebo účastí na benefičních akcích. I díky Vám se nám daří stále rozšiřovat charitní dílo.

V letošním roce slavíme 25. výročí naší existence, naší pomoci lidem na okraji zájmu společnosti, lidem nemocným, umírajícím, rodinám s dětmi. Pracuji v Oblastní charitě Pardubice 20. rokem a mám velkou radost, že mohu být u jejího rozvoje. Při mém nástupu jsme byli velmi malý tým třech nadšených lidí, nyní nás je 160!

Oblastní charitě Pardubice bych k 25. výročí přála, aby měla stále dost nadšených lidí, kterým dělá radost pomáhat, aby mohla pomoci co nejvíce lidem a setkání s ní bylo pro ně nezapomenutelné, abychom mohli ještě více podporovat rodiny, které pečují jak o děti, tak o seniory a zdravotně postižené.

Marek Orko Vácha v knize „Neumělcům života“ píše: „Život je barevný, každý z nás si neseme pečeť jedinečnosti a Bůh se mě jednou bude osobně ptát: Jak jsi prožil svůj život v této době, s těmito lidmi, které jsem Ti poslal do cesty, s charismaty, která jsem Ti dal, s Tvojí originalitou, unikátností, svérázem, s Tvojí tváří, kterou jsem vybral a miloval ještě před založením světa?“

Děkuji Vám všem, kteří naši Oblastní charitu podporujete, kteří otvíráte své srdce pro druhé. Děkuji všem zaměstnancům, dobrovolníkům, asistentům Tříkrálové sbírky a všem koledníkům, dárcům, sponzorům a příznivcům. Děkuji za spolupráci správcům farností, zástupcům městských a obecních úřadů, krajskému úřadu a spolupracujícím lékařům.

Přeji Vám, ať zůstanete věrni své „pečeti jedinečnosti“ a máte otevřené srdce pro druhé.

Mgr. Marie Hubálková
ředitelka Oblastní charity Pardubice

OBLASTNÍ CHARITA PARDUBICE SLAVÍ 25 LET SVÉ EXISTENCE

Již 25 let pomáháme lidem v nouzi. Rozhovory a vzpomínky zakladatelů na dobu před čtvrt stoletím si můžete přečíst na straně 20.

Mgr. Jana Tomšů

...první práce v Charitě nebyla vůbec lehká, ale měla smysl. A proč se nám vůbec dařilo? Protože náš Režisér, ten, který nad námi bděl, nás vedl po svých cestách, dal nám zakusit to hezké, ale i to zlé, nás dobře vedl...

MUDr. Tomáš Sýkora

Aby vždycky dovedla fungovat a byla vnímána jako solidní a profesionální partner a zároveň aby si uchovala svou lidskost a podržení za ruku. Aby v ní zůstala image spolehlivé lidské zdravotnické služby.

ICLic. Mgr. Karel Moravec

Chtěli jsme poskytnout lidem, kteří to potřebují, dobrou, kvalitní, profesionální péči zároveň s kdysi dávno přítomným a po dlouhá léta pak potlačovaným křesťanským duchem, kde nejsou vidět jen peníze, ale také člověk.

DOMÁCÍ ZDRAVOTNÍ A HOSPICOVÁ PÉČE

„Být druhému člověku nablízku, být s ním, to je to nejdůležitější – v lásce, v životě i v umírání.“

DOMÁCÍ HOSPICOVÁ PÉČE

- zmírňuje bolest a duševní strádání lidí, kteří **trpí nevyléčitelnou chorobou** v pokročilém nebo konečném stádiu
- umožňuje pacientům strávit poslední dny či týdny života **mezi svými blízkými, v prostředí domova, bez nesnesitelné bolesti**
- vychází z přesvědčení, že **nestačí pečovat pouze o nemocné tělo**, důležité jsou i další potřeby člověka – sociální, psychologické a duchovní

PODPORA RODINÁM

- pacientům i jejich rodině je **7 dní v týdnu, 24 hodin denně** k dispozici lékař, zdravotní sestra, sociální služba a duchovní
- **nabízíme podporu a zaučení rodiny** při ošetřování těžce nemocného, zajištění psychologické a duchovní podpory pro nemocného a rodinu
- samozřejmě je možnost nepřetržité **podpory po telefonu**
- na začátku pečujícím osobám vždy vysvětlíme, co a jak je třeba dělat, jaké mohou nastat komplikace
- rodinu podporujeme v maximální možné míře, většina péče přesto zůstává na ní

FINANCE

- domácí hospicová péče je **hrazena ze zdravotního pojištění, grantů a darů***, předepisuje ji vždy lékař
- zájemci mohou o službu požádat svého ošetřujícího praktického nebo odborného lékaře
- v našich střediscích Vám rádi osobně nebo telefonicky poskytneme jakékoliv další podrobnější informace

*Sbírkové konto na podporu domácí hospicové péče:
2300796054/2010 (Fiobanka, a. s.)

DOMÁCÍ ZDRAVOTNÍ PÉČE

- poskytujeme klientům **profesionální ošetrovatelskou péči** v prostředí jejich domova
- je určena **seniorům, akutně a chronicky nemocným, lidem po hospitalizaci** z důvodu úrazu, operace, cévní mozkové příhody apod.
- je plně **hrazená zdravotními pojišťovnami**
- na základě předpisu praktického lékaře **zajišťujeme službu 24 hodin denně**

ZDRAVOTNÍ VÝKONY

- poskytujeme **komplexní zdravotní péči** odborně srovnatelnou se zdravotní péčí v nemocnicích či jiných zdravotnických zařízeních
- provádíme například infuzní terapii, aplikaci léků tišících bolest, prevenci a léčbu opruzenin a proleženin, kyslíkovou terapii, odsávání, polohování či ošetrovatelskou rehabilitaci

DALŠÍ SLUŽBY

- zajišťujeme **pečovatelskou službu** či **služby osobního asistenta** (více na straně 5)
- půjčujeme **zdravotní a kompenzační pomůcky** (více na straně 15)
- po úmrtí nemocného pomáháme při zajištění pietního odvozu těla zesnulého

KDE PŮSOBÍME

- Pardubicko (Pardubice, Lázně Bohdaneč, Opatovice nad Labem, Třebosice a okolí)
- Holicko (Holice, Býšť, Sezemice, Moravany a okolí)
- Kostecko (Kostelec nad Orlicí, Týniště nad Orlicí, Borohrádek a okolí)

KONTAKT

Zuzana Cepková
vrchní sestra pro Pardubicko
☎ **731 646 803**

Markéta Vašková
vrchní sestra pro Holicko
☎ **775 296 830**

PŘÍBĚHY ZE ZDRAVOTNÍ A HOSPICOVÉ PÉČE

ŽIVOT NENÍ TO, CO CHCEME, ALE TO, CO JSME DAREM DOSTALI...

Asi každý z nás by chtěl prožít krásný život, ve kterém by nebyla žádná trápení a existovaly by pouze pozitivní emoce. Jestliže nepoznáme bolest, nemůžeme pochopit ani opravdovou radost.

Osud nás leckdy zaskočí tak, že toho utrpení je až příliš. Říkáme si, že to nezvládneme... Umírání blízkého člověka patří mezi situace, na které se nejde nikdy dobře připravit. Napadají nás otázky: Proč zrovna on, vždyť tady mohl být ještě deset let? Co komu udělal, že musí tak trpět? Jak bez něho budu žít dál?

Muž, který dosloužil manželce, velice hezky popisuje své emoce: „Byl jsem rád, že jsem se svou umírající ženou byl doma až do posledního dne. Dívali jsme se spolu na televizi, povídali si, smáli se... Umírala, držel jsem ji za ruku. Plakal jsem, ale žiji s vědomím, že jsem ji neopustil, když to nejvíce potřebovala.“ Tento muž se rozhodl pro lásku, tak málo v naší společnosti vyslovanou. Pro lásku nejen u oltáře, ale na celý život. Splnil to, co slíbil.

Nevím, jak moc špatně se cítíte... Nikdy jsem nebyla ve stejné situaci. I když se snažím vžít do Vašich pocitů a porozumět Vám, tak neprožívám stejný příběh. Nabízím Vám pomoc, že na téhle cestě nebudete sami. Neodkládejte svoje rozhodnutí, že se o blízkého postaráte. Někdy může být i pozdě.

V charitě pracuji 12 let a stále více si uvědomuji, že život je dar – od začátku až do konce. Děkuji za každý den, který proběhne normálně. Zítra už to tak být nemusí.

Markéta Vašková

O skvělé odbornosti, lidském přístupu, ochotě a vstřícnosti pracovníků Oblastní charity Pardubice, střediska Holice (vedoucí paní M. Vašková) – a samozřejmě i o vynikající dlouhodobé zdravotní péči ošetřujících praktických lékařek MUDr. Dagmar Brožové, MUDr. Elišky Fialové a zdravotní sestry Bc. M. Černé – jsem se mohla několikrát přesvědčit v souvislosti se zdravotními problémy mé maminky.

Domácí zdravotní péče zajišťovaná pracovníci střediska Holice byla vždy perfektní a vedla k vyléčení vředů. Bez této péče by se mé mamince proces hojení jistě několikrát prodloužil. Přes poměrně vysoký věk je maminka stále aktivní, je plně soběstačná, pracuje na zahrádce atd. Aktivní člověk vždy velmi strádá, je-li ve svých aktivitách omezen nemocí.

... vysoko oceňuji jak současný systém domácí zdravotní péče, tak vysokou profesionalitu pracovníků ze střediska Holice, bez které by sebelépe vymyšlený systém nemohl fungovat.

Moc se přimlouvám za vyšší stálé nebo alespoň mimořádné odměny za práci, kterou pracovníci střediska vykonávají. Domácí zdravotní péči oceňuji i z pohledu daňového poplatníka, protože nepochybně šetří vysoké náklady, které by jinak vznikaly při hospitalizaci pacientů.

Se srdečným pozdravem

E. K., Praha

DOMÁCÍ HOSPICOVÁ PÉČE A JÁ

Mnoho lidí si ani dnes nedovede pod pojmem Domácí hospicová péče představit nic konkrétního, ani já, když jsem nastupovala do Charity jako zdravotní sestra, jsem neměla konkrétní představu, a to už jsem měla za sebou návštěvu v Hospici Anežky České v Červeném Kostelci.

Když jsem jela poprvé k hospicovému pacientovi, cítila jsem nervozitu a strach z toho, co mě čeká. Pracovala jsem jako zdravotní sestra v nemocnici a přesto jsem nevěděla, jaké to bude přijet domů k člověku, který je nemocný a ví, že se blíží konec jeho života.

Zaparkovala jsem auto, vzala s sebou vše potřebné a obrnila se proti tomu, co jsem čekala - pláč, nervozitu, strach z toho, co bude. Vše bylo úplně jinak... Paní, která měla jistě velmi silné bolesti, se usmála a pohládila mě po ruce, jako bych já byla ten, kdo potřebuje podporu... V tu chvíli jsem věděla, že strach a nervozita byly zbytečné a udělám vše proto, aby odchod na druhou stranu pro ni byl co nejsnazší, bezbolestný, klidný.

Čas v tu chvíli nehraje žádnou roli. Posadíte se, vezmete člověka za ruku a povídáte si. Vytvoříte si vzájemný vztah, podpoříte pacientku a rodinu, byť víte, že konec se blíží každým dnem a to nejhorší teprve přijde.

Důležité je člověku a rodině ukázat, že v tom nejsou sami. Od toho tady jsme. Podpořit, ulevit od bolesti, předat pozitivní energii, udělat vše potřebné. V nemocnici by na nic takového nebyl čas. Je krásné, že i v dnešní době plné stresu se stále najdou rodiny, které chtějí mít své těžce nemocné blízké doma u sebe. Není to snadné, je tu spousta starostí, stresu, někdy sebezapření, psychické a fyzické vyčerpání.

Proto jsem ráda, že jako zdravotní sestra můžu pomoci, někdy stačí vlídné slovo, úsměv, pohlazení a upřímný zájem o životní příběh. Snažím se... V nemocnici by na to nebyl čas ani podmínky.

Ačkoliv při návštěvách vidíte, jak se stav pacienta horší, víte, že díky podpoře a zájmu se stane to, co by podle mě chtěl zažít každý z nás – odejít na druhou stranu za podpory rodiny, v prostředí, které má rád, a to nejdůležitější - nebýt sám, mít to štěstí, že vás drží za ruku někdo blízký, odcházet smířen a bez bolesti. To je Domácí hospicová péče a já mám tu čest se na tomto ne vždy jednoduchém poslání podílet.

Veronika Pilcová

PŘÍBĚHY ZE ZDRAVOTNÍ A HOSPICOVÉ PÉČE

SETKÁVÁNÍ POZŮSTALÝCH

Oblastní charita Pardubice – středisko Holice plánuje pravidelná setkání rodinných příslušníků klientů domácí hospicové péče, která budou realizována vždy v květnu a v říjnu na středisku CHOS v budově polikliniky. Bude se jednat o neformální setkání, která budou mít za cíl sdílení zkušeností a vzájemnou podporu u lidí, kteří si prošli podobnou těžkou životní situací.

Markéta Vašková, vrchní sestra

Milé sestřičky,

já s celou svou rodinou bychom Vám chtěli poděkovat za vše, co děláte pro ostatní. Vybrali jste si tuto cestu, kterou pomáháte nemocným od bolesti, příbuzným psychicky, že na tu nemoc nejsou sami. Před Vaší skvělou péčí, ochotou a radostí, se kterou pomáháte, KLOBOUK DOLŮ!

My se s Vámi spojili 16. června, pro mě to byl velký krok do neznáma, ale paní Veselá nás vším provedla a já se cítila „silnější“, že nejsem na starost o nemocného tatínka sama s rodinou. Přišla odborná pomoc z Vaší strany a to bylo pro nás všechny velké povzbuzení.

Děkujeme Vám za pomoc. Jmenovitě paní Veselá, Formánková, Kamenická a Kříčenská, to jsou sestřičky, které se nám zapsaly do životů.

Chtěli bychom Vám popřát do Vašeho pracovního, ale i soukromého života jen to nejlepší, stálý úsměv na rtech a rodinnou pohodu. A zdraví, bez něhož se těžko rozdává energie.

klientka z Holic s rodinou

ILONA VESELÁ: JE MI SMUTNO...

Chtěla bych se s Vámi podělit o pár zkušeností, z kterých mi bylo zpočátku hodně smutno, ale nakonec?

Na konci června jsme se zúčastnili Dnů Holicka, kde jsme jako Charita měli stánek, kde bylo možno zakoupit hračky, ozdoby a jiné předměty a přispět tak na hospicovou péči.

Hlavním cílem ale bylo rozšířit mezi lidi informaci o naší práci, o možnostech, které nabízíme. Jako bonus jsme měřili přítomným krevní tlak.

Bylo mi smutno z toho, že mnozí chodili kolem, ignorovali nás, nechtěli přijímat informace. Proč? Oni nás teď přeci nepotřebují...

Při oslovení: „Pojďte se s námi zastavit, popovídat si, změříme Vám krevní tlak“ reakce byla: „Co za to?“ Vážně uvažujeme jen v rovině „co za to“? Samozřejmě nic, jen pár minut Vašeho času.

A další střípek o tom, jací jsme... A na začátku bylo zase smutno...

V televizi se neustále přetřásá zvedání platu zdravotnickým pracovníkům. Jednou se chystá, podruhé ruší a potřetí se opravdu přidá. Veřejnost má tak oprávněně pocit, že zdravotník dostává přidáno každý měsíc.

I já jsem se setkala s reakcemi mezi klienty, že máme přidáno a zase přidáno, tak co ještě chceme? Vysvětluju klientovi: „Zvýšili plat sestrám u lůžka.“ Ale ten si vede stále tu svou. Známe se dobře, řadu měsíců pánovi jezdíme převazovat bércové vředy, proto jsem se nedala a povídám: „Pane, vy si myslíte, že když většinu dne strávíte v posteli, že to ze mě dělá sestru u lůžka? Já jsem ale sestra v terénu.“ Naše konverzace skončila oboustranným výbuchem smíchu...

A Vy to dělejte taky tak, smějte se už dnes! Protože zítra nemusí být...

Ilona Veselá

PODĚKOVÁNÍ ZA PODPORU

V roce 2016 obdržela Oblastní charita Pardubice od Nadace ČEZ dva příspěvky v celkové výši 270 000 Kč. Tyto peníze jsou určeny na podporu domácí hospicové péče, konkrétně na úhradu odborné péče, která není hrazena ze zdravotního pojištění. I za naše klienty tímto Nadaci ČEZ ze srdce děkujeme!

PEČOVATELSKÁ SLUŽBA A OSOBNÍ ASISTENCE

PEČOVATELSKÁ SLUŽBA

- pomáháme seniorům, osobám se zdravotním postižením a osobám s chronickým onemocněním zůstat co nejdéle v přirozeném prostředí a žít osobní život podle individuálních potřeb
- podporujeme rodinu při péči o uživatele služby
- vycházíme z křesťanských principů
- zajistíme duchovní služby (přijetí svátostí, rozhovor s knězem)

Terénní formu služby poskytuje pracovník Charity přímo **v domácím prostředí uživatele.**

POSKYTOVANÉ SLUŽBY

- pomoc při péči o sebe a osobní hygieně
- pomoc s chodem domácnosti
- pomoc s přípravou a podáním jídla
- doprovod k lékaři, na úřady, za kulturou atd.
- doprava speciálním automobilem pro osoby se zdravotním postižením

OSOBNÍ ASISTENCE

- je služba poskytovaná lidem s různým typem zdravotního postižení, chronického onemocnění a seniorům
- osobní asistent navštěvuje uživatele doma nebo ho doprovází při cestách mimo jeho domácnost
- pomáhá uživatelům zvládat běžné denní úkony, aby mohli žít plnohodnotným způsobem života
- podporuje sociální vztahy, samostatnost a nezávislost

POSKYTOVANÉ SLUŽBY

- pomoc při osobní hygieně
- pomoc s oblékáním, při pohybu apod.
- pomoc se stravováním
- pomoc s úklidem, nákupy, při pochůzkách
- doprovod do divadla, knihovny, na bohoslužbu, na výstavu apod.
- doprovod do školy, zaměstnání, k lékaři
- pomoc při jednání s úřady a prosazování práv a zájmů uživatele

PŮSOBÍME NA OKRESE PARDUBICE, DENNĚ OD 6:30 DO 21:30

KONTAKT

Jarmila Klimešová

vedoucí Charitní pečovatelské služby Pardubice, Charitní služby osobní asistence na Pardubicku

☎ **466 335 026, 777 296 850**

Lucie Udržalová

vedoucí Charitní pečovatelské služby Lázně Bohdaneč

☎ **603 459 486**

Mgr. Lada Študentová, DiS.

vedoucí Charitní pečovatelské služby Holic, Charitní pečovatelské služby Moravany

☎ **466 681 654, 775 296 831**

PŘÍBĚHY Z PEČOVATELSKÉ SLUŽBY A OSOBNÍ ASISTENCE

KRÁSNÉ LÉTO V HOLICÍCH

Každé léto přijížděl do Holic pan K. se svými dcerami na prázdniny. Přes rok pobývali v Praze a do Holic se vraceli v létě za odpočinkem, za chládkem v rodinném domě a k načerpání nových sil.

Pan K. byl velmi nemocný a sám se staral o dvě postižené dcery. Holická Charita mu v tuto dobu chodila pomáhat s chodem domácnosti a s hygienou.

Péče to byla velmi hezká. Pan K. nám rád předčítal své básně, které složil. A děvčata vždy pookřála, když je některá z pečovatelek navštívila a pomáhala jim se

zajištěním domácnosti. Rády četly a vždy vyprávěly, co s tatínkem přes den dělaly, jak například zavářely plody z jejich zahrádky.

Vloni, když rodina pana K. odjížděla zpět do Prahy, nikdo netušil, že za několik měsíců nám přijdou básně, které zabolí u srdce. Pan K. zemřel...

Ale s jeho odchodem příběh nekončí...Děvčata přijedou letošní léto do Holic na prázdniny znovu. Budeme jim nápomocny o něco více, aby pobyt v Holicích zvládly a už se na společné setkání a na péči velmi těšíme.

pečovatelky Holic

PŘÍBĚHY Z PEČOVATELSKÉ SLUŽBY A OSOBNÍ ASISTENCE

OSOBNÍ KONTAKT

V dnešní přetechizované a uspěchané době často zapomínáme jeden na druhého. Od útlého mládí jsme vedeni k tomu, že bez moderní techniky se dnes nedá žít. Od prvních tříd máme telefony, počítače, notebooky, tablety a ani nevím, jaké všechny další technické vymoženosti. Technika je potřebná věc, bez které by to zřejmě už dnes nešlo. Co ale osobní kontakt a vztahy mezi lidmi? Nezpůsobila technika to, že se málo scházíme?

Vždyť i mladí lidé dnes raději komunikují elektronicky a některým se ani nechce jít ven mezi kamarády, natož navštívit babičku nebo dědu. Vymizelo psaní dopisů, pohledů. Když se domluvíte na schůzce, můžete ji zrušit SMS zprávou, emailem a nikoho to nepřekvapí. Všimli jste si, že i kvůli technice jsou si lidé vzdáleni?

Starým rodičům pořídíme telefon, naučíme základní ovládání a pak už jen voláme a někdy ani to ne, volat musí oni. Díky technice můžeme vědět, zda jsou naši blízcí v pořádku i jak se mají, aniž je navštívíme. Starý člověk,

především ten, který zůstal sám, potřebuje někoho, s kým by mohl promluvit, potěšit se...nejen po telefonu. Většinou máme televizi, rádia, mobilní telefony, někdo i počítač. Potřebnou přítomnost blízkého však nenahradí sebevýměnnější mikročip.

Ze své praxe vím, že mnozí by vše dali za to, kdyby je častěji navštívila dcera, syn, vnuk, vnučka... Není nad osobní setkání, úsměv, pohlázení, posezení u dobré kávy. Mějme to na paměti a učme to naše děti. Nebudme k sobě lhostejní, věnujme se blízkým, známým, sousedům, najděme si čas jeden na druhého. Ani deset usměvavých smajlíků nenahradí úsměv a osobní kontakt.

Všichni zaměstnaní víme, jak je těžké najít volný čas, pracovních úkolů přibývá, máme i osobní starosti a připadá nám, že nic nestíháme. Říkáme si, tohle ještě zařídím, tohle dodělám a pak... Někdy je už bohužel pozdě. To-li bychom se najednou chtěli setkat s blízkými a říct, co máme na srdci, ale už není komu.

Jarmila Klimešová

JAK JDE ČAS S KAŠPAROVÝMI

Paní Kašparová žije se dvěma syny v rodném domku v Holicích. Jeden ze synů má Downův syndrom, jmenuje se Petr. Druhý syn pomáhá s péčí o paní i o bratra, pomáhá s chodem celé domácnosti.

Jejich příběh je plný strastiplných překážek, ale je také o tom, jak silná vůle a mysl dokáže vše překonat.

Již několik let paní trápí zhoršená chůze, otoky nohou a mnohdy i další zdravotní obtíže. Zároveň je opatrovníkem Petra, který je závislý na péči maminky a pomoci druhých.

Dříve ke Kašparovým dojížděla jen zdravotní služba a pečovatelská služba vozila pouze obědy. Paní se rozšíření péče bránila, chtěla vše zvládat sama, Petr byl bojačný, málo s námi komunikoval.

Jednoho dne se paní přitížilo a musela být hospitalizována v nemocnici. Jelikož druhý syn pracuje, bylo na nás, na pečovatelské službě v koordinaci se sociálním pracovníkem, postarat se o syna Petra, zabezpečit péči o něj do té doby, než bude paní zase v pořádku. Rozšířili jsme péči u Petra v maximální možné míře, než se nám podařilo sehnat volné místo v odlehčovací službě v Náchodě.

Paní na tom zpočátku nebyla zdravotně moc dobře, přidaly se komplikace, ale moc chtěla domů, měla obavy o Petra. Její obrovská houževnatost a silná vůle uzdravit se ji doslova „postavily na nohy“. Výborně spolupracovala s nemocničním personálem, dodržovala stanovený režim, rehabilitovala a i díky odhodlání a rozhodnutí jít domů se brzo rozchodila a mohla se vrátit zpět domů.

Po dobu naší péče jsme zaznamenali velký posun i u Petra, který si na nás zvykl, přestal z nás mít strach,

socializoval se, naučil se různým návykům a rozhovořil se. Některé z nás zná křestním jménem, zpívá písničky. Bere nás skoro jako součást rodiny, povídá si s námi, směje se a spoustě věcí se naučil.

Nyní za paní i za Petrem jezdí 2x denně zdravotní služba a 3x denně pečovatelská služba. Paní má zapůjčenou polohovací postel a další potřebné kompenzační zdravotní pomůcky a její stav se výrazně zlepšil. Sice stále hůř chodí, delší trasy nezvládne, ale s pomocí chodítka a další osoby si přejde po bytě.

Tento krátký a silný příběh dokazuje, jak láska, síla, pevná vůle a odhodlání dokážou překonat nejednu překážku.

Závěrem si dovolím napsat přání paní Kašparové... aby se její stav zlepšil natolik, aby mohla vyrazit na trhy v Holicích.

Nejen, že držíme pěsti, ale věřím, že naší péčí dopomůžeme ke splnění jednoho malého přání.

Za tým pečovatelek Lucka Tylšarová, Holice

PŘÍBĚH PANA FRANTIŠKA

V pardubické Charitě pracuji jako sociální pracovníce a přestože má pracovní náplň spočívá z velké části v „papírování“, mezi klienty se dostanu poměrně často. Při těchto návštěvách se obvykle dozvídám, co naše klienty trápí a pokud je to možné, společně se snažíme nalézt adekvátní řešení. Ze spousty různých příběhů vám představím jeden, říkejme mu třeba příběh pana Františka.

Pan František je senior, který žije sám v bytě v Pardubicích. Je vdovec, nemá žádné příbuzné a kromě toho, že je částečně imobilní a chodí o dvou francouzských holích, trpí závažným psychickým onemocněním, které mu jeho osamělý život významně komplikuje. František pobírá invalidní důchod, peníze mu ale na celý měsíc obvykle nevystačí. O možnosti požádat o příspěvek na péči nevěděl, poté, co jsme mu s žádostí pomohli, mu byl přiznán 1. stupeň, tj. 880 Kč. Z těchto peněz si pan František hradí dopravu a doprovod k lékaři a pečovatelskou službu, která spočívá v tom, že pečovatelská z Charity Františka jednou týdně navštíví a za pomoci sedátka do vany, které půjčujeme, pána vysprchuje. Pokud je to třeba, dojde pečovatelská i na nákup či převlékne postel a nadto trpělivě vyslechne všechna ta trápení, která se, máte-li je komu sdělit, většinou stávají snesitelnějšími.

Stejně tak jako ostatním lidem se ani Františkovi nevyhýbají běžné patálie, které mu způsobují nenadálé díry ve finančním rozpočtu. Pan František se občas dostane do takové nouze, že si musí odhlásit pravidelnou dovážku obědů, kterou většina seniorů s povděkem kvituje. Díky sponzorům v podobě hypermarketů, které Charitě věnují nadbytečné potraviny, jsme ale schopni i tuto, pro Františka velmi tíživou situaci, vyřešit a darujeme mu potraviny z potravinové banky. Díky rostoucímu počtu dobrých lidí, kteří své již nepotřebné oblečení a lůžkoviny odkládají do charitních kontejnerů či osobně věnují Charitě, jsme Františkovi mohli vyměnit jeho velmi proleženou a nepohodlnou matraci a vetché peřiny, což je pro imobilního člověka, který tráví na lůžku velkou část dne, velmi cenné a pan František je za tuto pomoc svým bezejmenným dárcům nesmírně vděčný.

Tímto a dalšími způsoby se snažíme usnadnit život jednomu z našich klientů, který nemá „na růžích ustláno“. Takových lidí jsou ale mezi námi desítky či stovky a mnozí o možnostech pomoci vůbec nevědí. Máte-li někoho takového ve svém okolí, nebojte se nás kontaktovat, rádi pomůžeme.

Markéta Ratkošová

TĚŽKÁ I VESELÁ

Každý si pod pojmem pečovatelská a osobní asistentka představí něco jiného. Lidé, kteří o této práci neslyšeli, netuší, že pečovatelská poskytuje v podstatě veškerou péči, kterou by každý zdravý člověk zvládl sám. Pečovatelská se postará ve vymezeném čase o hygienu, úklid, nákupy a podobně, osobní asistentka s člověkem tráví mnohem více času než pečovatelská, tedy klidně i několik hodin denně a často nahrazuje i rodinu či přátele v osobním životě. V Charitě pracuji už pár let a v osobní asistenci jsem se setkala s různými případy, s těžkou a náročnou prací i se situacemi, které pohladí po duši.

Například při opravdu velmi náročné péči o klientku, která trpěla amyotrofickou laterální sklerózou, vážným progresivním neurodegenerativním onemocněním, kdy se asistentka takzvaně nezastaví, jsem se naučila být

zase o stupeň trpělivější k takto nemocným i k druhým lidem.

Setkala jsem se naopak i s asistencí, kdy s paní chodíme do obchodů, kaváren či jezdíme na výlety.

Práce v roli osobní asistentky mě dokonce přivedla na svatbu... Imobilní klientka vdávala vnučku a potřebovala dopravu autem určeným pro přepravu vozíčkářů. Na svatbě jsem s ní strávila většinu času a cítila jsem se tu díky milým lidem jako členka rodiny a ne pouze jako doprovod klientky. Svatba byla na překrásném místě v přírodě a naše klientka byla velice spokojená, že na takové důležité události díky naší službě mohla být. Její lehký úsměv na tváři, když jsme se autem v nočních hodinách vraceli domů, mi potvrzoval, že práce, kdy pomáháte druhým, má smysl vždy.

Lucie Udržalová

BÁSEŇ

*Když člověk mlčky sílu ztrácí,
rád s Charitou uzavře svou spolupráci.
Tím do našich bytů vstoupí ženy
pro nás neocenitelné ceny.
Nabídnou nám svoje ruce,
pochopení, soucit, srdce!*

*Každá žena s jinou trasou
u dveří se stává spásou.
Pomůže a slovem pohladí,
na každého zvlášť se naladí.*

*Tíhu dne vždy s láskou nadnese
a z venku kousek slunce přinese.*

*A někdy musí otřít slzičky,
když slouží u staré babičky.
Protože stáří přidá nejen vrásky
a potřebuje hodně lásky.*

*Tak velký dík za Vaši práci,
jejíž hodnota se nevytrácí.
Za křídla Vaše ochranná,
pro život doma naše záchrana.*

Ilona Kampová

ODLEHČOVACÍ SLUŽBY ČERVÁNKY

Červánky pomáhají těm, kdo v domácím prostředí pečují o seniora nebo o osobu se zdravotním postižením nebo s chronickým onemocněním, která potřebuje stálou péči.

• **Pobytová odlehčovací služba v rodinném prostředí fary v Třebosicích** poskytuje možnost krátkodobého pobytu (od jednoho noclehu po pobyt v délce tří měsíců) klientům, o které se rodina nemůže starat v době vlastní nemoci, služební cesty, dovolené či vlastního nezbytného odpočinku. Po celou dobu pobytu zajišťujeme **komplexní péči**, včetně zdravotní péče.

• **Terénní odlehčovací službu** poskytujeme **přímo v domácnosti uživatelů**. Pokud si pečující osoba potřebuje cokoli zařídit nebo si odpočinout od náročné péče, náš pracovník se po potřebnou dobu postará o uživatele služby v prostředí, na které je uživatel zvyklý. Službu poskytujeme 24 hodin denně.

KONTAKT

Eva Janoušková

vedoucí Pobytové odlehčovací služby
vedoucí Terénní odlehčovací služby

☎ **775 296 833**

• **Ambulantní odlehčovací služba** je určena **klientům, kteří z důvodu věku, zdravotního postižení či chronického onemocnění nemohou zůstat sami doma** v době, kdy si pečující osoba potřebuje zajistit osobní záležitosti, odpočinout od náročné péče či chodí do zaměstnání. Službu poskytujeme v pracovní dny od 7 do 17 hodin na faře **v Mikulovicích**. Nabízíme dopravu speciálně upravenými vozidly.

KONTAKT

Mgr. Aneta Betlachová

vedoucí Ambulantní odlehčovací služby

☎ **730 529 527**

PŘÍBĚHY Z ČERVÁNKŮ

S CHARITOU PO CESTÁCH ŽIVOTEM

Řadu let jsem zvládala život na elektrickém invalidním vozíku s pomocí pečovatelek pardubické charity a byla jsem velice spokojená. Postupně došlo ke zhoršení mého zdravotního stavu, a proto jsem se rozhodla požádat o umístění do domova seniorů, kde bych měla zajištěnou celodenní péči. Delší čas čekám na přijetí do Domova a nastal problém... Kdo se o mne mezitím postará?

V Červánkách v Třebosicích jsem našla přechodný domov se vším, co je zapotřebí, s vlídnou, všímavou a laskavou péčí, kde nechyběl ani smysl pro humor. Vládne tu duch úcty k člověku v jakékoliv situaci a snaha o vstřícnost ke každé potřebě a přání klienta. Paní vedoucí Eva Janoušková je rázná žena s vřelým srdcem, o tom se osobně přesvědčil každý klient. Od jara do podzimu často po celý den využíváme romantickou zahradu k osvěžení mezi zelení a donedávna jsme se těšili přítulnosti dvou kocourků. Před sluncem nacházíme stín pod pergolou nebo slunečníkem, kde se občas najíme jako v zahradní restauraci. Někdy náš domeček provoní vůně buchet, které ochotně napeče personál, třeba i při noční službě a ráno nás s nimi vítá v jídelně. Zvenku vypadá náš památkově chráněný dům malebně, uvnitř jsou však moderní polohovací postele, televizory a další. Ráda jsem tu navštěvovala i vedle stojící kostel.

Chtěla bych poděkovat všem, kteří se o nás tak dobře starají, byla jsem tu ráda, odjíždím odpočinutá na těle a povzbuzená na duši.

Marie Štěpánková

Z důvodu **velkého zájmu** o naše pobytové zařízení jsme se rozhodli **rozšířit naši kapacitu**. Pořídili jsme dům v ulici V Ráji, vhodný k přestavbě na pobytové odlehčovací zařízení. Díky novému zařízení si bude moci pečující rodina „odlehčit“, aby načerpala nové síly. Senior může být v zařízení umístěn až po dobu tří měsíců. Náročná rekonstrukce byla zahájena v září 2016.

PANÍ KŘIVKOVÁ Z ČERVÁNKŮ OSLAVILA 100 LET...

„Žít, žít, žít. A netrápit se,“ odpovídá paní Olga Křivková z Pardubic na otázku, jak se lze dožít sta let. „Život má své klady a záporny, a já si vždycky všímala těch kladů,“ říká paní Olga, která pravidelně navštěvuje Červánky - Odlehčovací služby Oblastní charity Pardubice v Mikulovicích, kde v březnu oslavila sto let, které by jí nikdo nehádal.

Paní Olga prožila pestrý život a ani dnes nevydrží sedět s rukama v klíně. V mládí milovala tanec a sama si šila šaty. Tento koníček jí vydržel až do stáří; dnes už nešije, ale pro své blízké je stále dobrým rádčem ve věcech módy a elegance. Kromě toho ale také sportovala, chodila do Sokola, byla dobrá plavkyně a lyžařka. Nedávno zatoužila si znovu zaplavat, a protože nemá od nápadu

daleko k činu, přemluvila paní Janouškovou, vedoucí Červánků, aby ji vzala do bazénu a ohromně si tuto chvíli dokázala užít.

V životě nejsou jen veselé chvíle, v době válečných náletů na Pardubice přišla paní Olga o rodinný domek, zachránila jen pár drobností. Bere to z té lepší stránky: nikomu v rodině se nic nestalo, a jak říká se smíchem, zachránili jsme i pejska a husu na krmení.

Paní Olga ráda vzpomíná na svého muže, který byl vojákem a byl velmi šikovný, staral se o koně a později o auta, rád jezdil na koni. Manželé se často kvůli jeho povolání stěhovali – to však paní nevadilo, naopak, měla ráda cestování. A tak i když někdy spali dokonce ve vojenských stanech, jindy na různých bytech, říkala, že to byly krásné chvíle.

Životabudič, to jsou děti, říká paní Olga a šibalsky zamrká – „měla jsem jich jen pět.“ Dodneška je obklopena svými dětmi, vnoučaty a pravnoučaty, v nich vidí život a radost. Nyní chodí sama dvakrát týdně do Červánků, kterým se lidově říká „školka“. „Já chodím znovu do jeslí, do školky, máme tu druhé mládí,“ směje se paní Olga a prohlíží si dárky, které dostala k jubileu. Přejeme paní Křivkové do dalších let pevné zdraví – vždyť optimismu a energie má pořád na rozdávání.

Václav Pitucha

MAMINKA

Ráda bych se s vámi podělila o zkušenosti s neoceňitelnými pečovatelskými službami v charitním odlehčovací zařízení Červánky.

Nejprve maminka, které jsou v současné době 93 roky, navštěvovala denní stacionář v Mikulovicích v té době už s diagnostikovanou Alzheimerovou nemocí. O tom, jak jí docházka do tohoto zařízení prospívala po psychické a fyzické stránce, jsem psala již v některém z minulých čísel Charitních novin. A pro mě byla nevyjádřitelná úleva, že jsem ji mohla po dobu, kdy jsem si potřebovala zařídit své osobní záležitosti, svěřit někomu, na koho jsem se mohla zcela spolehnout.

Ale najednou došla trpělivost jednomu z mých artrózou sužovaných kolenních kloubů, musela jsem si do 14 dnů zařídit záležitosti spojené s nástupem na ope-

raci, a co teď? Mám sice dvě děti, ale mají svoje rodiny, zaměstnání - a zase mi pomohly Červánky, tentokrát zařízení v Třebosicích s celodenní péčí, kam jsem mohla maminku s důvěrou svěřit do péče pečovatelek, z nichž jsme většinu maminka i já znaly, protože mívaly služby v Mikulovicích. A já jsem mohla jak operaci, tak následnou rehabilitaci a rekonvalescenci absolvovat v úplném klidu. Děvčata to ale neměla s maminkou vůbec lehké, protože ona s tou svou zrádnou nemocí nevěřila tomu, že jsem na operaci, ale myslela, že jsem o ni už definitivně nechtěla pečovat doma.

Dnes jsme už zase spolu a není skoro jediný den, aby si i s tou svou „pochroumanou hlavičkou“ nevzpomněla na někoho nebo na něco z Třebosic.

Velké díky všem, kdo se na této pomoci podíleli!

Michaela Pártlová

ČERVÁNKOVÍ KAMARÁDI

Červánky krásí obzor za úsvitu i při západu slunce. Tak je to správně, tak se to píše na internetu, ale málokdo to ví. Někteří lidé si myslí, že tento úkaz je pouze ráno, jiní že jen večer.

Kdo chodí do Červánků v Mikulovicích ví, že fungují celý den. O tom se už napsalo hodně chvály a oprávněně. Není potřeba to dále rozvádět. Mnozí přicházejí do Červánků s počáteční nedůvěrou, s představou, že se jich rodina zbavila. Ale většinou brzy zjistí, jak je to báječné být opět mezi lidmi a ne sám doma. Najednou se objeví kamarádi a kamarádky a je si o čem povídat.

Také paní Irena přišla velmi smutná po mozkové příhodě. Krásná žena, velmi pracovitá a vitální až do chvíle,

kteří ji zbavila veškeré chuti do života. Trvalo to dost dlouho, než svůj neblahý osud napůl ochrnutého těla a neschopnost se domluvit překonala. Tak se stalo za pomoci její rodiny a přátelského přístupu personálu Červánků. Velkou roli v jejím uzdravování má víra v Boha a upřímná modlitba. K tomu přispívá pravidelná bohoslužba slova, kterou slouží člen personálu Červánků.

Původně jsem chtěla psát o hrdinství jednotlivce v nemoci, ale teď už vlastně není o čem. Paní Irena je dnes pro všechny nemocné i zdravé vzorem pevné vůle a víry v uzdravení. Její zdravotní stav se lepší sice pomalu, ale jistě. My všichni jí přejeme, aby si ještě dlouho užívala přátelství, které ve svém těžkém postavení našla a dál nachází.

Míla Bičíková

SLUŽBY PRO RODINY S DĚTMI (SANACE RODIN)

SOCIÁLNĚ AKTIVIZAČNÍ SLUŽBY PRO RODINY S DĚTMI

- Pomáháme rodinám s dětmi v **tíživé životní situaci**, kterou nemohou nebo nedokážou samy bez pomoci řešit.
- Pracujeme také s rodinami, kde hrozí odebrání dítěte z rodiny, nebo již k odebrání došlo.
- Rodinám poskytujeme **odborné poradenství v sociální oblasti** a oblasti **mezilidských vztahů, výchovy a péče o děti**, poradenství v oblasti **hospodaření s penězi**, pomáháme s vyřízením sociálních dávek, při hledání zaměstnání apod.
- Smyslem služby je **pomoci rodině dostat se z nepříznivé situace a naučit ji, jak se s problémy do budoucna vypořádat**.
- Jedná se o službu **sociální prevence** poskytovanou **bezplatně** na Pardubicku, Holicku a Chrudimsku (dle zákona o sociálních službách č.108/2006 Sb.).

KONTAKT

Mgr. Karolína Šilarová

vedoucí střediska Sanace rodin,
sociální pracovnice

☎ **461 100 445, 777 296 826**

SLUŽBY PRO PĚSTOUNY

- Podporujeme **pěstounské rodiny** a jejich děti a pomáháme naplňovat jejich základní potřeby..

KONTAKT

Mgr. Radka Pařízková

odborná garantka Služeb pro pěstouny

☎ **461 100 445, 733 161 620**

Služby poskytujeme terénní a ambulantní formou.

- **Terénní forma** – v prostředí rodiny, po dohodě v pondělí až pátek od 8 do 18 hodin v oblasti Pardubicka, Holicka a Chrudimi
- **Ambulantní forma** – po předchozí domluvě na adrese Česková 1247 v Pardubicích nebo v Holicích v ulici Dudychova 782.

PŘÍBĚHY RODIN S DĚTMI V NOUZI

ANDĚLKA NA HORÁCH

Jsem vždy ráda za lidi, kterým není lhostejný osud druhých. V květnu roku 2016 se totiž na naše středisko obrátila s prosbou paní učitelka z mateřské školy, kterou navštěvovala sedmiletá Andělka, zda bychom mohli navázat spolupráci s maminkou holčičky, protože Andělka nemůže jezdit s ostatními dětmi na výlety z důvodu omezených finančních možností v rodině. Paní učitelce jsme sdělili, že možnost navázat spolupráci tu určitě je, pokud to sama maminka bude chtít.

Po uskutečnění dvou osobních schůzek s maminkou a Andělkou bylo jasné, že naši pomoc chtějí a potřebují. Zjistili jsme, že maminka je vedená již několik let v evidenci uchazečů o zaměstnání na Úřadu práce a spolu s Andělkou a svými rodiči žije v pronajatém bytě. Vzhledem k tomu, že maminka byla pro přiznání dávek

ze systému sociálního zabezpečení posuzována spolu s dalšími osobami žijícími ve společné domácnosti, tedy s prarodiči Andělky, bylo naším prvním krokem pomoci s hledáním vhodného zaměstnání.

Během prázdnin se nám podařilo zajistit pro maminku práci, a protože Andělka měla nastupovat do první třídy, pomohli jsme ji vybavit školními pomůckami díky naší sbírce školních potřeb. K posílení finanční nezávislosti jsme mamince zprostředkovali právní poradenství naší externí právničky přímo v našem středisku, která zpracovala návrh na zahájení řízení o úpravě poměrů nezletilé dcery. Soud v této věci přiznal mamince výživné. Spolupráce s rodinou probíhá dosud a cílí k osamostatnění maminky a dcery. Andělka jede na konci tohoto školního roku se svou třídou na hory do školy v přírodě.

Barbora Motlová

ADÉLKA SI ZVYKÁ

Služby pro péstouny Oblastní charity Pardubice se věnují převážně příbuzenské péstounské péči, ale tento příběh bude vyprávět o té nepřibuzenské. Jednoho dne si manželé žijící v rodinném domě s třemi dospělými dětmi řekli, že mají ještě dost sil, chuti i prostředků vychovat ještě další dítě. Zjistili si o tomto více informací a prošli přípravou, kterou úspěšně absolvovali. S nadšením očekávali příchod dítěte do rodiny a ve spolupráci se sociální pracovníci magistrátu se začali seznamovat s příběhem Adélky, která jim byla vybrána. V tuto chvíli oslovili péstouni naši organizaci s žádostí o spolupráci, která se rozběhla.

Adélka byla v zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, kam byla se svými brášky umístěna, protože péči o sourozence rodiče dlouhodobě nezvládali. Sourozenci mezi sebou neměli dobrý vztah, proto bylo doporučeno umístění dětí zvlášť – Adélka měla to štěstí, že pro ni vybrali péstouny, bráškové šli do dětského domova.

V této době je Adélka u péstounů již něco přes rok, říká jim teto a strejdo, s dětmi péstounů vychází dobře.

Ze začátku měla problémy se spaním, ale ty se s trpělivým přístupem péstounů a za pomoci externí terapeutky Oblastní charity Pardubice vyřešily. Do konce školního roku chodila do své staré školy, od nového školního roku nastoupila do školy blíž bydliště, ve třídě si dobře zvykla. Péstouni s Adélkou také dohánějí návštěvy zubáře a očního lékaře, které potřebuje a maminka s tatínkem je zanedbávali. Adélku moc baví jezdit s novou rodinou za příbuznými, kteří ji berou stejně jako vlastní děti péstounů.

Služby pro péstouny zprostředkovávají také asistované kontakty – rozumějte, když je potřeba, sociální pracovníce doprovodí dítě, případně i s péstouny za otcem, matkou, sourozenci a pomáhá, aby schůzka proběhla co nejlépe. V Adélčině případě to však není třeba, kontakt s maminkou, tatínkem i brášky probíhá bez problémů, péstouni ho domlouvají sami.

Adélce se daří dobře, má nové kamarády v kroužku tancování, kam chodí, a zlepšila si známky ve škole.

Hana Balcarová

KAMPAŇ HLEDÁME RODIČE

„Jsou situace, které zažijete jen v rodině“ je hlavní motto kampaně, která hledá náhradní rodiče pro děti, jež nemohou vyrůstat s rodiči vlastními. Zároveň si klademe za cíl šířit povědomí o této problematice a podpořit stávající péstounské rodiny.

Oblastní charita Pardubice je v součinnosti s Pardubickým krajem do této kampaně zapojena. Poskytujeme základní informace všem, které tato problematika zajímá. Buďte našimi partnery v této kampani, zjistíte si více informací a širte je ve svém okolí! Pojďte dětem pomoci najít náhradní, ale přesto jejich domov.

Mgr. Hana Balcarová, Mgr. Radka Pařízková

ŽÁDNÉ DÍTĚ NEMUSÍ BÝT OPUŠTĚNÉ

V jednom příběhu, který jsem napsala do Charitních novin, stálo: „S láskou přicházíme na tento svět...“ Bohužel, ne každý...

Jsem poručníkem patnáctiletého chlapce. Ihned po narození ho jeho mentálně postižená matka odložila. Do svých 11 měsíců pobýval v kojeneckém ústavu a nese si následky po celý život.

Někdy v dubnu 2003 přijímám hovor s neznámým číslem. Sociální pracovníce pro náhradní rodinnou péči mi tehdy sdělila: „Máme pro Vás desetiměsíčního chlapce.“ To byla jediná pozitivní informace. Paní Z. pokračovala: „Připravte se v lepším případě na zvláštní školu. Je možné, že jeho otec je klientem ústavu sociální péče.“ Když jsem položila sluchátko, tak jsem se rozbrečela. Můj šestiletý syn si moc přál bráchu a já domů přivezu postižené dítě! Jsem vděčná svému manželovi,

který mě tehdy velmi povzbudil: „Třeba to nebude tak hrozné. Pojedeme se za ním podívat a uvidíme.“ Když jsme přijeli do kojeneckého ústavu, tak nás uvítala moc milá paní ředitelka: „Radečka Vám za chvíli přivedeme. Můžete s ním být celé odpoledne.“ Jakmile jsem ho spatřila, tak mi bylo úplně jedno, co mi o něm řekli. Tehdy mi přišlo na mysl, že Bůh je otcem sirotků a vdov a já nemám žádné právo říci NE!

Bylo to moje nejlepší rozhodnutí v životě. Radkovi je 15 let. Úspěšně dokončuje základní školu. Má všesportovní talent, který velice houževnatě rozvíjí. Stal se natrvalo platným členem naší rodiny.

Velice obdivuji práci všech doprovázejících pracovníků. Ať už se jedná o mé kolegyně z pardubické Charity anebo z jiných organizací. Dělaví ji srdcem. Péstounská péče nebyla mým cílem, ale cestou. Zadarmo jsme lásku dostali. Tak ji zdarma dávejme.

Markéta Vašková

SBÍRKA ŠKOLNÍCH POTŘEB

Pravidelná prázdninová akce na pomoc dětem z rodin nacházejících se v tíživé životní situaci. Do konce prázdnin můžete nosit darované pomůcky na faru v Pardubicích, Holicích, Lázních Bohdaneč, Sezemicích, Opatovicích, Horním Jelení a do sídla Oblastní charity Pardubice.

Mgr. Hana Balcarová, 730 845 059, hbalcarova@charitapardubice.cz

RODINNÉ A VZDĚLÁVACÍ CENTRUM HOLOUBEK

POSLÁNÍ RVC HOLOUBEK

- Je určeno **rodinám s malými dětmi z Holic a okolí** (včetně sociálně znevýhodněných).
- **Pravidelné programy** – tvoření, zpívání a hudebně pohybové aktivity s odbornými lektorkami.
- Velký zájem je o **půjčování didaktických her**.
- Zajišťuje **hlídání pro 3-6leté děti**, v případě zájmu rodičů i odpolední pobyt v centru včetně spaní.
- Denně přístupná **volná herna a zahrada** s prvky pro rozvíjení tělovýchovných schopností.

Milena Vohralíková

vedoucí Rodinného a vzdělávacího centra Holoubek

☎ **733 141 960**

holoubek@charitapardubice.cz

f **rvcholoubek.cz**

Dudychova 782, 534 01 Holice

PRAVIDELNÉ AKCE

- **Rodičovské skupiny** řeší problémy pod vedením odborné sociální pracovníce v kruhu ostatních
- **Pomoc při doučování dětí** a při přípravě úkolů do školy.
- **Baby klub** – odborné konzultace a pomoc v oblasti péče o novorozence a děti do 1 roku.
- Diskutujeme o problematice kojeneckého věku, vývoji a výživě pod vedením porodní asistentky.
- **Cvičení pro těhotné** a odborná pomoc při přípravě na mateřství.
- Pravidelné **pohybové cvičení s říkadly** pro děti s rodiči ve třech věkových skupinách (od 1 roku).
- **Tvoření s keramickou hlinou** pro děti.
- **Angličtina hrou** – děti od 4 do 7 let.
- **Vzdělávání dětí** s prvky Montessori.
- Pravidelné čtvrtletní **zpívání dospělých**, setkávání generací u klavíru a kytar
- **Odborné výchovně vzdělávací konzultace** o přechodu dítěte z rodiny do mateřské a základní školy, o vlivu rodiny na psychiku dítěte a o předcházení stresovým situacím v rodině.

DALŠÍ ČINNOSTI – jednorázové akce

Narozeniny v Holoubku, Den v pohybu pro celou rodinu, Rozloučení s prázdninami, Mikulášská besídka, Dětský karneval, výlet dětí s rodinami – letos na farmě Apolenka, „Celé Česko čte dětem“ za účasti dětí z Dětského domova, přednášky pracovníce pedagogicko-psychologické poradny, dobrovolnická práce (výroba adventních věnců, Tříkrálová sbírka a další), pečení vánočních perníčků pro děti, Vánoční zpívání, „Celé Česko zpívá koledy“, vystoupení pěveckého sboru RVC Holoubek RADOST v Domech pro seniory v Holicích a Moravanech a další. Sledujte www.rvcholoubek.cz

Akce pro seniory – jarní a podzimní tvoření pro radost, základy práce na počítači, trénink paměti.

KDYŽ ŽENY INSPIRUJÍ ŽENY

PRO SVŮJ ROZVOJ – PRO RODINU – PRO PRÁCI

RVC Holoubek pořádá již patým rokem bezplatné vzdělávací kurzy nejen pro ženy. Účastnice současného projektu ŽenyPRO říká: *Cítím se v Holoubku velmi dobře, učím se novému, což mám ráda. Na rodičovské dovolené nemám tolik příležitostí potkávat se s dalšími ženami. Využila jsem koučování a bylo to pro mě velice přínosné a zároveň mě to motivovalo k další práci. ŽenyPRO doporučuji, je to velká posila sebevědomí.*

PROJEKT ŽenyPRO

ženopro
vzdělávací projekt pro ženy

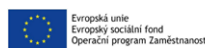
- **Počítačové kurzy**
- **Konference** s rodičovskou tematikou
- **Pravidelná setkávání a vzdělávání žen**
- **Individuální koučování**
- V případě potřeby zajistíme **hlídání vašich dětí** po dobu vzdělávání

Vladimíra Krejčíková

koordinátorka projektu

☎ **603 566 141**

krejcikova.zenopro@gmail.com f **zenypro.cz**

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Projekt ŽenyPRO s r. č. CZ.03.2.60/0.0/0.0/15_022/0000998 je financovaný za pomoci Evropské unie z prostředků Evropského sociálního fondu a Operačního programu Zaměstnanost. www.esfcr.cz

Týdenního pobytového vzdělávání využívají ženy z různých krajů České republiky. Na téměř tříměsíční cyklus osobního rozvoje do RVC Holoubek jezdí především ženy z regionu. V šestidenním počítačovém kurzu lektor seznamuje účastnice/ky s prací ve sdíleném prostředí aplikace GoogleApps. Kurz je vhodný i pro začátečníky.

V květnu 2018 proběhne další konference s rodičovskou tematikou určená pro širokou veřejnost. Pozvání přijet do Holic lektorovat přijala paní Rostya Gordon-Smith, která patří mezi 50 nejlepších personalistů na světě a dvacet nejvlivnějších žen v České republice.

Veškeré aktivity projektu ŽenyPRO financovaného z ESF jsou bezplatné. Projekt potrvá do června 2019. Pro inspiraci shlédněte zázitky účastnic v krátkých videích na: www.zenypro.cz a sociálních sítích.

RODINNÉ CENTRUM DaR LUŽE

POSLÁNÍ RC DaR (Děti a Rodiče)

- Je určeno **rodinám s dětmi z Luže a okolí** (včetně sociálně znevýhodněných).
- **Oživení lidových tradic a setkávání příslušníků různých generací.** Snažíme se předcházet sociální izolaci maminek na rodičovské dovolené, seniorů a mezi-generačním konfliktům.
- **Pravidelné kulturní a vzdělávací programy.**

PharmDr. Johana Jirásková

vedoucí Rodinného centra DaR

☎ **603 880 938**

rodinnecentrum.dar@gmail.com

📘 **materskecentrum.estranky.cz**

Družstevní 366, 538 54 Luže

Najdete nás v centru města blízko mateřské školy, je zde dostatek parkovacích míst a bezbariérový vstup ze zahrady.

DALŠÍ ČINNOST RC DAR

- Besedy, workshopy, odborné přednášky na různá témata týkající se podpory a správného fungování rodin (např. víkend otců se syny), besedy pro těhotné, o nemocech a očkování dětí, o první pomoci, o emocích, efektivním rodičovství, finanční gramotnosti, správné volbě povolání (např. Ornitologická a botanická vycházka)...
- Babičko nauč mě... – předávání dovedností, zkušeností, zážitků, pletení, háčkování, vyšívání, šití, vaření, příprava sirupů, masť z léčivých bylin, tancování charlestonu, swing, poslech hudby...
- Jednorázové akce: Masopustní průvod, Vynášení Morany, Velikonoční dílny, Mezinárodní Den Země, Den dětí, Den matek, Den otců, Den Charity, Zapískáme na prázdniny, dva běhy týdenního příměstského tábora, Loučení s prázdninami a Bazárek dětského oblečení, Víkend otců s dětmi, Lampiónový průvod, Výroba adventních věnců, Mikuláš, Koledování v domově pro seniory Glossus, Silvestr.
- Spolupracujeme se Sociálně aktivizačními službami pro rodiny s dětmi.

PRAVIDELNÉ AKCE

- **Hrátky s batolátky a Tvoření s pohádkou** pro rodiče s nejmenšími dětmi v úterý a pátek dopoledne.
- **Klub otazník** – pro školáky - středa odpoledne, 1x měsíčně.
- **Tvořím, tedy jsem** – tvoření i pro dospělé.
- **Pro náctileté ping-pong a angličtina** - úterý a pátek odpoledne.
- **Mamiňáček** – klub pro maminky - prostor pro výměnu zkušeností, oblečení, diskusi a pomoc.
- **M_ANIMA** – kurz pomáhající maminkám připravovat se k nástupu do zaměstnání, získat sebevědomí a skloubit práci a péči o domácnost.
- **Cvičení pro zdraví** – čtvrtěční cvičení pro ženy s prvky jógy.
- **Krizová intervence** – 1x měsíčně je sociální pracovnice k dispozici pro klienty v obtížné životní situaci, po domluvě na tel.: 607 937 120.
- Pravidelně se u nás schází **Společenství mladých**.
- každé prázdniny (letos již pátým rokem) organizujeme **příměstské tábory** pro děti z Luže i okolí

Oblastní charita Pardubice je členem **Potravinové banky PARDUBICE, z. s.**, která je součástí České federace potravinových bank.

Ve spolupráci se sociálními pracovníky ostatních organizací a institucí zajišťujeme distribuci potravinové pomoci potřebným.

www.potravinovabanka.cz

DOBROVOLNICKÉ CENTRUM

DOUČOVÁNÍ DĚTÍ JE VÝZVA

Nadchla vás pomoc druhým? Chcete přispět k rozvoji dnešní mládeže? Tak to je pro vás doučování přes Oblastní charitu Pardubice ta správná volba.

K této formě pomoci jsem přišla přibližně před půl rokem, kdy Péťa byla ve 3. třídě a měla týden před opravnými zkouškami z českého jazyka. Přišlo mi to jako nedosažitelný cíl, ale bylo mi řečeno, že i sebemenší pomoc se hodí. Jelikož miluji výzvy, šla jsem do toho. Měly jsme přesně týden do zkoušek. Po mém příchodu do rodiny jsem zažila malý kulturní šok z důvodu jiného nastavení priorit rodiny. Dá se říci, že kulturní šok zažívají lidé v rámci objevování kultur světa, ale opravdu mě nenapadlo, že by se to mohlo stát i v blízkosti mého rodného města. Šly jsme do toho po hlavě. Překonávaly jsme všelijaké nástrahy a hlavně samy sebe. Spo-

lečnými silami jsme se posouvaly dál a nakonec Péťa reparát zvládla. Výzva pokořena!

Ač to bylo mnohdy těžké a na pokraji zoufalství, vždy jsme našly novou cestu, jak se s učivem poprat. Předávání znalostí mě naplňuje a cítím nový zvláštní pocit. Pocit, který dává dobrovolná služba. Ten pocit není obyčejný, je naplněný. Naplněný mnou, mými vlastními poznatky, pocity i novými zkušenostmi získanými během mé dobrovolnické činnosti.

A to mě baví. V doučování pokračuji dál a hned přede mnou stojí další výzvy, které jsou mým hnacím motorem vpřed.

Vladimíra Zdeňková

DOBROVOLNICTVÍ

- **Dobrovolníci pomáhají** druhým bez nároku na finanční odměnu.
- **Mladí lidé** získávají dobrovolnickou činnost **zkušenosti**, které mohou využít při dalším studiu i v zaměstnání.
- **Dospělí dobrovolníci** zažijí radost ze **smysluplné práce**, která může pomoci např. při ztrátě zaměstnání nebo při čerstvém odchodu do důchodu.

S ČÍM MŮŽETE POMOCI?

- **Práce s dětmi** – doučování dětí ze sociálně znevýhodněných rodin, akce pro děti.
- **Volnočasové aktivity se seniory** – procházky, rozhovory, čtení knih, luštění křížovek...
- **Jednorázové akce** – Tříkrálová sbírka, potravinová sbírka, výroba adventních věnců, charitní ples aj.
- **Firemní dobrovolnictví** – při Dobrovolnických dnech nám pomáhají celé firemní pracovní týmy.
- **Jiné** – sběr a třídění zámek, šití kostýmů, technická výpomoc, roznos letáků.

VZDĚLÁVACÍ PROGRAM PRO ŠKOLY „CHARITA A POMOC BLÍŽNÍM“

- vhodný pro SŠ a 2. stupeň ZŠ na Pardubicku
- trvá jednu vyučovací hodinu a je zdarma

www.pardubice.charita.cz/pro-skoly

DOBROVOLNICKÉ CENTRUM

- V roce 2016 věnovali dobrovolníci **9443 hodin** svého času pro pomoc lidem v nouzi.
- Naše dva dobrovolnické programy jsou od listopadu 2016 **akreditované u Ministerstva vnitra**.

Mgr. Václav Pitucha

koordinátor dobrovolníků

dobrovolnik@charitapardubice.cz

www.pardubice.charita.cz/dobrovolnictvi

 730 572 959

 Oblastní Charita Pardubice

DALŠÍ SLUŽBY

PŮJČOVNY KOMPENZAČNÍCH POMŮCEK

Domácí péči usnadňují vhodné kompenzační pomůcky, které **přinášejí větší komfort** pacientům i pečujícím osobám a umožňují uživatelům se sníženou soběstačností zůstat součástí přirozeného prostředí a dál plnohodnotně žít v okruhu svých blízkých.

Půjčujeme antidekubitní matrace, francouzské hole, infuzní pumpy a stojany, kyslíkové koncentrátory, WC nástavce, polohovací postele, sedačky do vany, mechanické vozíky, chodítka, toaletní židle a další.

KONTAKT

Pardubice

Anna Čevorová

☎ 466 335 026, 775 296 843

pondělí – pátek 6:30 – 15:00

Holice

Mgr. Lada Študentová, DiS.

☎ 466 335 026, 775 296 843

po předchozí domluvě

DOMÁCÍ PRÁCE VŠEHO DRUHU

NABÍZÍME

drobné instalatérské práce * montování a údržbu nábytku, montování poliček, zavěšení obrazů
a jiných předmětů * zahradnické práce * úklid domácnosti a sněhu

Garantujeme solidní jednání, vstřícný přístup a ceny přijatelné pro seniory.

Anna Čevorová

☎ 466 335 026, 775 296 843

info@charitapardubice.cz

DALŠÍ SLUŽBY

SOCIÁLNÍ ŠATNÍK

Shromažďujeme **oblečení a obuv pro dospělé i děti v nouzi** z Pardubic a okolí, nábytek a věci potřebné pro domácnost (lůžkoviny, ručníky atd.), hračky, školní potřeby, kočárky i autosedačky.

- Čisté, nepoškozené oblečení a spárované boty zabalené v igelitovém pytli nebo tašce můžete nosit do charitních kontejnerů na textil.
- Spolupracujeme s organizacemi zaměřenými na **pomoc osobám v nouzi**, nemocným nebo osobám ohroženým sociálním vyloučením.

pondělí – pátek 6:30 – 15:00

KONTAKT

Anna Čevorová

info@charitapardubice.cz

☎ **466 335 026**
775 296 843

CHARITNÍ KONTEJNERY NA TEXTIL:

Pardubice I

nábřeží Závodu míru
(parkoviště u ZŠ)

Pardubice II

Varšavská x Prodloužená
(za prodejnu COOP)
Partyzánů
Okrajová 297
Sedláčkova u č. p. 433
Valčíkova u č. p. 327
Družby za č. p. 379

Pardubice III

Jana Zajíce
(u Penny Marketu)
Bartoňova u č. p. 839
Na Drážce u č. p. 1558

Pardubice IV

Staročernská
(Slovany točna MHD)

Pardubice V

Chrudimská 145
Pichlova 1573
(u výměníku tepla)
Dukelských hrdinů
(před č. p. 2601)

Holice

Palackého
(u záchranné služby)

Lázně Bohdaneč

Šípkova
(naproti středisku Charity)

Bližší informace: www.pardubice.charita.cz/socialni-satnik

DOPROVOD A DOPRAVA OSOB

- Poskytujeme dopravu speciálně upravenými automobily pro **bezpečnou přepravu osob se sníženou soběstačností**.
- Doprovodíme Vás k lékaři, do místa poskytování sociálních služeb, na návštěvy za rodinou, přáteli nebo za kulturou.
- Zajistíme **asistenci při přesunu** z domácnosti do vozidla, např. do sanity.

KONTAKT

Anna Čevorová

info@charitapardubice.cz

☎ **466 335 026, 775 296 843**

POTRAVINOVÁ POMOC

Oblastní charita Pardubice je zakládajícím členem **Potravinové banky PARDUBICE, z. s.**, která je součástí České federace potravinových bank.

www.potravinovabanka.cz

Cíle:

- **obnovení solidarity mezi lidmi**
- **zabránit plýtvání potravinami a současně pomoci odstranit chudobu a hlad**
- **získávat potraviny a zajišťovat jejich distribuci potřebným**

Ve spolupráci se sociálními pracovníky ostatních organizací a institucí **zajišťujeme distribuci potravinové pomoci potřebným.**

KONTAKT

Mgr. Karolína Šilarová

vedoucí střediska Sanace rodin
sociální pracovnice

☎ **461 100 445, 777 296 826**

ZE ŽIVOTA OBLASTNÍ CHARITY PARDUBICE

ZNÁMKY POMÁHAJÍ VE SVĚTĚ

Začátkem prosince 2016 Oblastní charita Pardubice přivezla krabice plné známek do německého kláštera Münsterschwarzach. Náklad vážící úctyhodných 100 kg a obsahoval přibližně milion poštovních známek pečlivě roztríděných dobrovolníky z Pardubic, Brna a Kutné Hory.

Předání se osobně zúčastnili ředitelka pardubické Charity Marie Hubálková a dobrovolník pan Antonín Rejlek, který spolu se svou ženou odlepuje a třídí známky již od roku 2009. Pardubická Charita od té doby

zorganizovala již čtyři převozy známek do benediktýnského opatství ležícího u bavorského města Würzburg.

Benediktýni z prodeje známek a starožitností získávají prostředky na misijní projekty v Africe, Asii a Latinské Americe. Provozují mimo jiné největší východoafrickou oční kliniku ve městě Tororo v Ugandě, které leží nedaleko hranic s Keňou. Klinika ročně ošetří více než 17 tisíc pacientů a lékaři zde pomáhají lidem trpícím šedým či zeleným zákalem, infekcemi a jinými očními vadami a chorobami.

K misijním projektům benediktýnů patří i budování stanic první pomoci v jihoamerickém Peru pro chudé rolníky, kteří žijí v nadmořské výšce dosahující až 5000 metrů. Kvůli nedostatku teplého oblečení a nedostupnosti lékařské péče zde běžné nemoci jako záněty dýchacích cest končí často smrtí a ohroženy jsou především děti.

Děkujeme všem dobrovolníkům za jejich práci a vytrvalost, díky níž může být do dvou let připravena další zásilka na podporu misijního díla.

Pokud chcete pomoci s tímto projektem, ozvěte se na telefon 775 296 842 či napište na dobrovolnik@charitapardubice.cz. Můžete též darovat svá již nepotřebná alba se známkami a pomoci lidem, kteří to potřebují.

CHARITA V OLYMPIJSKÉM PARKU

V rámci Olympijského parku Pardubice 2016 se ve středu 10. srpna uskutečnil Veletrh sociálních služeb. Do této akce se zapojila také Oblastní charita Pardubice. U charitního stanoviště si návštěvníci parku mohli vyzkoušet některé kompenzační pomůcky (např. invalidní vozíky či speciální chodítka). Tyto a další zdravotní pomůcky jsou k dispozici v naší půjčovně (více na straně 15). Charita připravila také pohybové hry pro děti.

Letošní ročník veletrhu byl poznamenán deštivým počasím, přesto akce měla velký význam, vždy je lepší vědět a nepotřebovat, než potřebovat a nevědět.

POTRAVINOVÁ POMOC POKRAČUJE

Do Národní potravinové sbírky, která se uskutečnila v sobotu 12. listopadu 2016, se v celé zemi zapojilo 3569 dobrovolníků. Podařilo se jim za přispění dárců shromáždit 312 tun zboží, převážně trvanlivých potravin.

Oblastní charita Pardubice sbírku organizovala ve dvou obchodních domech, kde se vystřídalo 24 dobrovolníků. V Kauflandu a Lidlu se podařilo vybrat přes jednu a čtvrt tuny potravin, které rozvezly sociální pracovníce po Pardubicích a okolí rodinám s dětmi ohroženým chudobou.

PRAUSŮV PĚVECKÝ SBOR V HOLICÍCH

25. září 2016 proběhl v kostele sv. Martina v Holicích benefiční koncert ve prospěch domácí hospicové péče. Pro Oblastní charitu Pardubice zpíval rychnovský Prausův pěvecký sbor.

Záštitu na koncertem převzal 1. náměstek hejtmana Pardubického kraje Ing. Roman Línek MBA, byli zde přítomni i další členové Rady Pardubického kraje, starosta Holic Mgr. Ladislav Effenberk a starostové okolních obcí.

Koncert byl pořádán na podporu domácí hospicové péče, kterou pardubická Charita poskytuje lidem trpícím nevyléčitelnou chorobou v prostředí jejich domova a umožňuje pacientům strávit poslední dny či týdny života mezi svými blízkými. Důležitý je rozvoj této péče a tím i větší dosah do společnosti. Proto Oblastní charita Pardubice v roce 2016 odstartovala činnost tzv. hospi-

Prausovu pěveckému sboru tímto od srdce děkujeme.

ZE ŽIVOTA OBLASTNÍ CHARITY PARDUBICE

SVĚTLO ADVENTNÍCH VĚNCŮ

I v roce 2016 pokračovala tradiční listopadová výroba adventních věnců, jejichž koupí jste mohli podpořit domáci hospicovou péči.

K výrobě a dekoraci věnců jsme za přispění více než sto třiceti dobrovolníků připravili přes dva tisíce svíček a mnoho krabic mašlí a ozdob. Vyrázili jsme i do lesa na sběr jedlového chvojí. Dobrovolníci vyráběli a zkrášlovali věnce ve dvou listopadových dnech v Salesiánském středisku mládeže v Pardubicích a o dvou sobotách na faře v Holicích a v Sezemicích.

Děkujeme všem dobrým lidem, kteří věnce a svíčky vyráběli, prodávali a kupovali.

FOTOGRAFIE Z PARDUBICKÉ CHARITY

Snímky Dity Valachové ze středisek odlehčovacích služeb Oblastní charity Pardubice zaujaly ve fotosoutěži „Můj svět“. Fotografka obsadila 3. místo v kategorii „Jak to vidím já“. Vyhodnocení proběhlo 6. února 2017 v prostorách opavské Charity. Vernisáž vítězných fotografií se konala 2. března v sídle Historické výstavní budovy Slezského zemského muzea v Opavě a výstava nyní putuje po městech celé České republiky.

CHARITNÍ PLES POČTVRTÉ

V pátek 24. února 2017 roztančil Skautské centrum Vinice již 4. charitní ples. Hosty přivítala paní ředitelka Marie Hubálková, k výborné atmosféře přispěla kapela The Five Band a při krásném předtančení se předvedly dívky z Pohybového studia Hroch.

Letošního plesu se zúčastnilo přes sto padesát hostů, kteří koupí občerstvení a lístků do tomboly podpořili domáci hospicovou péči. Děkujeme všem hostům a našim skvělým dobrovolníkům, kteří pomohli s přípravou, organizací a úklidem, svou obětavostí umožnili hladký průběh celé akce a přispěli k milé atmosféře.

Příští, již **5. charitní ples proběhne 9. února 2018.**

VÁNOČNÍ DÁRKY

Panenko, autíčko, pohádková knížka, to si nejčastěji přejí najít pod stromečkem děti z chudých rodin na Pardubicku. Oblastní charita Pardubice pomáhá sociálně slabým rodinám, připravuje balíčky se základními potravinami, když doslouží pračka, lednička či jiný spotřebič, shání náhradu od dárců. Před Vánoci se snaží, aby se každému dítěti splnilo alespoň jedno přání.

Ve spolupráci s obchodním domem Globus mohli lidé podle přáníček zavěšených na vánočním stromečku splnit některým těmto dětem jejich přání, ostatní pomohla obdarovat Oblastní charita Pardubice.

Pokud před Vánoci budete cítit potřebu obdarovat potřebné, můžete se k tomuto krásnému dílu připojit.

NA GYMNÁZIU DR. EMILA HOLUBA

Pardubická charita již třetím rokem pořádá besedy o humanitární práci a dobrovolnictví na základních, středních a vyšších odborných školách v pardubickém a holickém regionu.

Vzdělávací akce proběhla také na Gymnáziu Dr. Emila Holuba v Holicích. Paní učitelka Mgr. Eva Pýchová napsala: *Rádi jsme využili nabídky Oblastní charity Pardubice. Paní Vladimíra Karlová naši školu navštívila 11. května s praktickým workshopem. Studenti se tak pomocí skupinové práce seznámili se čtyřmi skutečnými příběhy lidí, jež se ocitli v nouzi a kterým charita poskytla pomoc. Máme velkou radost, že i na našem gymnáziu najdeme dobrovolníky ochotné se zapojit do sociální činnosti charity. Na konci školního roku studentky uspořádaly Sběrku školních pomůcek určenou pro sociálně slabé rodiny z Pardubicka a okolí.*

O této sbírce napsala studentka Tereza Kunická: *Na naší škole se uskutečnila Sběrka školních potřeb pro Charitu Pardubice. Sestavily jsme tým ve složení Tereza Kunická, Tereza Málková a Dominika Plavková. Jsme velmi rády, že se vybralo mnoho věcí - od propisek až po desky či šanony... Tímto bychom chtěly poděkovat všem, kteří se akce zúčastnili.*

VZDĚLÁVACÍ KURZY PRO PĚSTOUNY

V rámci dlouhodobé podpory pěstounských rodin pořádá Oblastní charita Pardubice vzdělávací semináře. První letošní seminář se uskutečnil v sobotu 18. února v pardubické sokolovně pod vedením Mgr. et Bc. Lenky Buchtové a PaedDr. Jaroslavy Auerové na téma Hranice ve výchově. Osmihodinové vzdělávací akce se zúčastnilo 12 pěstounů. V průběhu března a dubna uspořádala pardubická Charita další čtyři semináře, které organizovala klíčová pracovnice Služeb pro pěstouny Mgr. Radka Pařízková. Dva z nich vedla PhDr. Mgr. Milada Nádvorníková, která se specializuje na psychologické poradenství, psychoterapii a poradenství pro pozůstalé. Pokračovala také spolupráce s psychologem Mgr. Petrem Pražákem. Zdravotní sestra Blanka Marxová, DiS. vedla seminář Základy první pomoci.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se: „Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“ Mt 2, 1–12

CO JE TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA?

- **Dobročinná akce**, kterou od roku 2001 pořádá Charita Česká republika. Sbíрку organizují jednotlivé místní Charity, ve spolupráci s farnostmi, školami, mládežnickými organizacemi a dalšími.
- Skupinky tří králů navštěvují domácnosti **s přáním zdraví a pokoje** a s prosbou o příspěvek.
- Vedoucí skupinek jsou vybaveni průkazkou a pokladničkou s logem Charity, pečeti a podpisem pracovníka městského či obecního úřadu.

HLEDÁ SE TŘETÍ KRÁL

- Zapojte se do **největší dobrovolnické akce** v České republice.
- Přihlásit se mohou jednotlivci, skupinky kamarádů i celé rodiny.

K † M † B †

O svátku Zjevení Páně se píše posvěcenou křídou na dveře domů a chlévů zkratka K † M † B † nebo latinský ekvivalent C † M † B † jako formule požehnání, latinsky Christus mansionem benedicat – Kristus ať obydlí žehná a to po celý rok, proto se za třetí křížek píše letopočet. Tři křížky symbolizují Nejsvětější Trojici, Otce, Syna a Ducha Svatého.

KOMU SBÍRKA POMÁHÁ

Ve dnech 5. až 11. ledna 2017 se na Pardubicku uskutečnil již 17. ročník Tříkrálové sbírky. Oblastní charita Pardubice organizovala tuto sbírku v 85 obcích a v letošních třesnutých mrazech se jí účastnila více než tisícovka obětavých koledníků.

Výtěžek Tříkrálové sbírky je tradičně určen na pomoc nemocným, zdravotně postiženým, seniorům, rodičům s dětmi v tísní a dalším jinak sociálně potřebným. Sbírká má předem jasně daná pravidla pro rozdělení peněz. Nejvíce (65 %) jich zůstává v regionu, kde byly získány. Předem jsou také stanoveny záměry, na které se v daném roce vybírá.

V roce 2017 využije Oblastní charita Pardubice největší díl výtěžku sbírky na rozšíření pobytových odlehčovacích služeb pro seniory a osoby se zdravotním postižením (85 %). Další peníze podpoří mobilní hos-

picovou službu (6 %), humanitární projekty v zahraničí (5 %), 3 % sbírky mohou být použity na pomoc při mimořádných událostech (povodně, požáry apod.) a 1% je určeno jako přímá pomoc lidem v nouzi.

KONTAKT

Bc. Jan Lohynský

koordinátor Tříkrálové sbírky na Pardubicku

 775 296 842

jlohynsky@charitapardubice.cz

dobrovolnik@charitapardubice.cz

www.pardubice.charita.cz/trikralova-sbirka

Oblastní charita Pardubice

VZPOMÍNKY ZAKLADATELŮ PARDUBICKÉ CHARITY

Mgr. Jana Tomšů CHARITA A JÁ

V roce 1991 jsem se měla vrátit z mateřské dovolené zpět do svého bývalého působiště - na oddělení ortopedie v Nemocnici Pardubice. Před mým návratem mě zcela náhodou oslovil pan doktor Sýkora, který měl pro mě nabídku. Založit v Pardubicích charitní ošetrovatelskou službu. Nevím, zda znáte pocity člověka, který neví, do čeho jde, co ho čeká, nezná podobu nového zaměstnání. A to jsem se měla rozhodnout do týdne. Díky mému muži, který byl opravdu mou velkou podporou a přesto, že jsme měli malé děti, jsem do toho šla.

Nebylo to nic lehkého, zaučování dva týdny na pražském ústředí Charity, kde jsem s jednou řádovou sestrou jezdila v Praze po pacientech. Perličkou bylo to, že jsme obě občas musely jet načerno, jak metrem, tak i v tramvajích. Já jsem se hrozně bála, ale řádová sestřička mne uklidňovala, že Pán nás vidí a nenechá padnout. Další bonbonek bylo vyškolení našeho personálu. Osnovy jsme si dělali sami, školili jsme po víkendech a občas přicházeli i zcela zdravotničtí laici a my jim museli dát dostatek zdravotnického základu, aby nebyl při jejich samostatné činnosti malér. Problém byl s úředníky, kteří na nás koukali jako na zjevení, co to po nich vlastně chceme. Sháněla se kancelář, pronájem od města. Byla to starost, ale dali jsme to. Naše paní doktorka Svatošová v Praze měla dostatek energie, kterou nám novým rozdávala, a ono to šlo.

Charitní ošetrovatelská služba vznikla v září 1991, měla sestry i ošetrovatelky a byla pilotním projektem České charity s ústředím v Praze. Tato služba byla základním kamenem pro vznik Oblastní charity Pardubice. Začínalo se s málem, byla jedna služba ošetrovatelská, jedna služba sociální a s tímto kolektivem jsme tvořili charitní činnost. Jelikož nás byla hrstička, všichni jsme dělali všechno. Proto i já, jako vrchní sestra Charitní ošetrovatelské služby, jsem byla zvolena také jako ředitelka Oblastní charity Pardubice. To byl už rok 1992.

Měli jsme další pomocníky v podobě farářů. Konkrétně Karel Moravec se stal nejen duchovním pastýřem pro

naši službu, ale hlavně kamarádem pro špatné dny. A ne že jich bylo málo. I když bylo pořád čerstvo po sametové revoluci, na místech úředníků stále byli lidé, kteří naší činnosti moc nepřáli. Peněz také nebylo nazbyt, nároky se zvyšovaly, nebylo kde brát, všechno to vlastně zůstávalo na pracovnících charity. Ze svých platů jsme získávali materiály, v té době mnoho sponzorů nebylo, vybavení daly naše půdy a sklepy, s Karlem Moravcem jsme jezdili do Náchoda pro lůžka, invalidní vozíky atd. přivezené z Německa. Trošku jsme paběrkovali, ale nám to stačilo. Hlavní artikl byli lidé. Měli jsme jich dost, měli nadšení, energii, elán. Nebyli to všichni kosteloví lidé v pravém slova smyslu. Věřili a jejich víra byla silná v tom, že pomoc, kterou poskytují, má smysl. Věřili v dobré slovo, věřili v podání pomocné ruky, věřili i sami v sebe. A dokázali mnohé. To především oni vytvořili to, co funguje dosud.

Přes všechny starosti jsme se dokázali zasmát. Při poradách jsme si vyprávěli příhody, které nás podržely. Například příhoda se zlým krocanem, který prohnal sestřičku po celém dvorku, když spěchala za pacientkou. Chudák... Kdybyste ji viděli, jak byla špinavá, když takzvaně vymetla všechny živočišné produkty po slepičkách, krůtách a kachnách žijících na dvorku. A to jsme ještě nejezdili auty, ale MHD. Druhá příhoda byla s papouškem, který bránil svého pána, kterému měla být aplikována injekce. Ten papoušek byl veliký, náš strach také. Nakonec to dobře dopadlo. Nemluví o tom, jak nám přivezl můj švagr první počítač se slovy: „Kup si knížku o počítačích a nauč se s ním pracovat!“ Nebyly žádné kurzy, všechno pěkně na koleni, ale musím se pochlubit, s PC to umím docela obstojně.

Taková byla první práce v Charitě. Nebyla vůbec lehká, ale měla smysl. A proč se nám vůbec dařilo? Protože náš Režisér, ten, který nad námi bděl, vedl nás po svých cestách, dal nám zakusit to hezké, ale i to zlé, nás dobře vedl. A to je celé... Je to maličké vyznání jedné ředitelky, která šla do neznáma, ale věřila!!!

Mgr. Jana Tomšů

VZPOMÍNKY OTCE KARLA MORAVCE

Jaký byl první impulz, pohnutka chtít vytvořit něco nového? Proč jste začali vytvářet to, co dnes díky Vám stojí pevně na vlastních nohách ve společnosti?

Chtěli jsme poskytnout lidem, kteří to potřebují dobrou, kvalitní, profesionální péči zároveň s kdysi dávno přítomným a po dlouhá léta pak potlačovaným křesťanským duchem, kde nejsou vidět jen peníze, ale také člověk. To nebyla konkurence zdravotnictví, spíš doplnění a zlidštění péče, o které se nám zdálo, že na trhu chybí a potřeba, aby se zde člověk zase stal člověkem. V té době se postupně rozdělovala Česká katolická charita na diecézní charity a tady se začínalo s takovou malou partou ošetrovatelské a pečovatelské služby.

Jak složitá nebo naopak jednodušší byla tehdy doba, pokud jde o mezilidské vztahy, zapojení dobrovolníků, materiální podmínky, svázanost úředními předpisy atd. oproti dnešku?

Jednodušší byla v tom, že jsme mohli mnohé nápady realizovat. V podstatě nám žádná byrokracie problémy nedělala, protože žádná nebyla a dneska s vděčností vzpomínám na začátek devadesátých let, kdy jsme něco v pondělí vymysleli a v úterý jsme to dělali. Dneska to v pondělí vymyslíme, pak o to v úterý požádáme a rok čekáme, jestli nám to někdo dovolí. **(smích)**

Z těch dobrých věcí bylo nadšení části lidí, kteří do toho vstupovali svými silami, vědomostmi, přítomností, svou obětavostí. Je třeba taky pravdivě říct, že v tom byla dost často přítomná i taková zbožná a zapálená naivita, někdy se taky naráželo a některé věci jsme museli potom řešit i s určitou bolestí. Ale byly tam krásné chvíle. Pamatuji si, že jsme jednou za měsíc mívali vždycky v neděli večer setkání se všemi lidmi z charity na faře, které se zároveň bralo jako nedělní pracovní porada, takže všichni kromě toho duchovního a lidského, přátelského setkání v pondělí už věděli, kam půjdou, za kým a podobně.

Dnes má charita velký a rozsáhlý vozový park a velkou klientelu. V té době jsme začínali tím, že jsme koupili dvě jízdni kola a pečovatelky je měly zaparkovaná na faře... **(smích)** Byl jsem rád, že jsme na jim faře mohli poskytnout zázemí, tehdy charita ještě vůbec nic neměla.

První oficiální zázemí charity jsme pak budovali z dědictví po paní Strejčkové, která odkázala svůj dům farnosti, a já jsem se tenkrát pokoušel prosadit, že to bude dílo pro charitu, které bude sloužit charitě. **Ted' mluvíte o domu V Ráji?** Přesně tak. V době, kdy jsme začínali s charitou a ten dům opravovali, tak v té době činnost charity byla taková, že ten dům byl pro ni skoro velký, ale než se dostavěl, tak už byl malý, dynamika rozvoje byla veliká a roli v tom hrál i vznik Diecézní charity a napojení na ni.

Velmi rád vzpomínám na ty nedělní večery s charitou, kam poctivě všechny sestřičky a ošetřovatelky chodily a bylo to takové milé povzbuzení pro všechny. Snažil jsem se v té době, aby charita byla součástí farnosti a abychom všichni spolupracovali, pomáhali si a znali problémy a starosti jeden druhého a byli si k dispozici navzájem. To se mi zdá, že se nám v té době dařilo a přeju charitě i farnosti, aby se jim to dařilo stále více a lépe.

Bylo to tedy o společenství lidí?

O společenství, nadšení, zapálení. Samozřejmě jsme měli i různé sny. Pamatuju si, že jsme měli možnost získat zdarma z Německa připravený projekt domu s pečovatelskou, hospicovou službou, něco mezi domovem důchodců a hospicem... Už jsme vymýšleli, kde ho postavíme, jen nám chybělo několik desítek milionů. Tak jsme s Janou Tomšů říkali, jestli to Pán Bůh chce, vsadíme si sportku a ... nevyhráli jsme. **(smích)** V té době nebylo možné dosáhnout na větší peníze z dotací... Začátky byly těžké, ale rád vzpomínám na obětavé lidi, kteří do toho šli.

Chtěl byste někoho jmenovat přímo?

Z těch začátků především Janu Tomšů a určitě doktora Tomáše Sýkoru, který byl metodikem lékařské odborné péče.

Stalo se Vám, že jste něco potřebovali a nějakým řízením to k Vám doputovalo?

Přesně si nevybavuju něco konkrétního, už to je taky zasuté pětadvaceti lety, ale byly takové krásné věci. Například pomoc lidí z Augsburgu... Tenkrát jsme tam jeli a pan farář Mayer nám ukázal sklad charitních pomůcek a spoustu se toho přivezlo sem, včetně invalidních vozíků. To byla nezanedbatelná pomoc, protože věděli, jak začínáme s charitou a hodně nám pomáhali.

VZPOMÍNKY MUDr. TOMÁŠE SÝKORY

Historie pardubické Charity začala před 25 lety, když dobře počítám, jde o rok 1992, nebo se dělo něco dříve?

Nějaké předzvěsti byly asi trochu dřív... S Janou Tomšů jsme vnímali problém lidí v nemocnicích, hlavně na těžkých odděleních, kteří nesmyslně umírali v „institucionálním prostředí“ a připadalo nám to trochu nelidské. Aby za pacientem přišla návštěva z domova, nebo kněz, byl tehdy problém. Ti lidé byli najednou v cizím prostředí, dezorientovaní a rodina s nimi neměla velkou možnost komunikace, byly určené návštěvní hodiny dva dny v týdnu, pokud nebylo omezení kvůli chřipce. Pro opravdu

Ještě je potřeba taky říci, že před vznikem charity se rozvíjela pomoc, která se většinou nijak neinstitutionalizovala, na faře se balily a posílaly balíčky do ciziny, na misie, v době války do bývalé Jugoslávie a toho se obětaví lidé nasbírali a nabalili na faře stovky balíčků. Samozřejmě bylo potřeba lidi i peníze a ty se až zázračným způsobem sbírali. Člověk si říkal, na to nebudeme mít a vždy to nějak dopadlo...

Jak jste sháněli ty úžasné obětavé lidi?

Jak bych to řekl... Kde se dalo... Byl bych býval radši, kdyby to byli lidé, kteří vše dělají profesionálně dobře a pokud je to možné, tak s vírou, ale byly doby, kdy prostě ti lidé byli hodní a věřící, ale kvalifikaci neměli, takže se muselo sáhnout po jiných, což nebylo špatně, když měli dobrý lidský a morální profil a přístup, tak nešli proti, ale naopak v něčem to postrčili dopředu.

Charitě jste dal hodně. Co ta zkušenost přinesla Vám osobně?

Radost z toho, že jsem viděl, že lidé, kteří dostávali profesionální péči z charity, tak za to byli strašně vděční. Viděl jsem i zpětnou vazbu v lidech, kteří v charitě pracovali, nebylo to kvůli penězům, měli jich málo, ale pracovali tam z přesvědčení a lásky a z toho je radost. Samozřejmě, že s tím byla i starost, bez toho není nic.

Jak moc to bylo náročné?

Výrazně víc než cokoli jinde, v začátcích od léta 1991 jsme byli na faře já a můj asi o patnáct let starší kolega bez kaplana, bez pastoračních asistentů. **Ve dvou v Pardubicích?** Ve dvou na celé město Pardubice. Hledal jsem nové katechety, budovali jsme charitu, opravovali jsme každý rok nějaký kostel... Opravovali jsme faru, aby se tam dalo bydlet, nebyla tam pořádná koupelna, záchod, nic... Takže krásná budovatelská léta, rád na to vzpomínám. Náročná ale hezká...

Ráno jste vstal, celý den pracoval, pak jste šel spát?

Když na to byl čas tak ano... **(smích)** Aha...Děkuji...

Co Vám pomáhalo v takovém nasazení vytrvat?

Já myslím, že Pán Bůh.

Co byste popřál Vaší charitě do budoucna?

Radost z práce, dostatek dobrých spolupracovníků a dostatek odvahy k tomu znova začínat a hledat cesty, třeba i jiné, když se člověk setká s překážkou nebo s nepochopením, tak aby ho to nepoložilo, ale aby šel a ptal se, Pane Bože co chceš Ty a čím můžu pomoci druhému člověku, ke komu a jak mě posíláš... Ať neztratí důvěru, naději a chodí po Božích cestách.

těžké pacienty byly tehdy, když dobře, tak třílůžkové pokoje, pro ostatní - šesti až jedenáctilůžkové. V takových podmínkách návštěva rodiny nebo kněze v důstojných prostorech byla těžko realizovatelná. Přesto jsme se, dokonce i před osmdesátým devátým rokem, snažili i toto umožnit. Z toho se asi Charita rodila a moje motivace byla, abychom těm lidem, kteří se chtějí o někoho starat doma, to prostě umožnili. Směřovali jsme k ošetřovatelské a zdravotnické službě v domácím prostředí.

Na počátku devadesátých let bylo dost nadšení mezi lidmi, i když se opravdu začínalo z ničeho a lidé nevěděli, do čeho jdou. Práce pro organizaci spojenou s církví

VZPOMÍNKY ZAKLADATELŮ PARDUBICKÉ CHARITY

zpočátku budila nedůvěru a pracovníci se těžce sháněli. Na druhou stranu se ale začala objevovat spousta lidí z řad laiků, kteří naopak zájem pracovat a pomáhat měli veliký a podařilo se nám i za pomoci nemocnice vyškolit v rámci akreditovaného ošetrovatelského kurzu kolem padesáti lidí, vydržela z nich jen hrstka, ale zaplat' Pán Bůh za ně...

Později se služba začala rozvíjet a získávala dobré jméno. Byli lékaři, kteří s ní spolupracovali, ale i lékaři, a to i dnes, kteří ji budou odmítat možná jen proto, že se to jmenuje charita... Možná... Charitní ošetrovatelská služba byla první takovou službou. Když se vidělo, že funguje a pro zdravotní pojišťovny byla levnější než hospitalizace na lůžku, začala se objevovat spousta dalších komerčních ošetrovatelských služeb. Jsem rád, že vznikly jako volba pro lidi, kteří své blízké chtějí zachovat doma a nechťejí zrovna Charitu. Zaplat' Pán Bůh, že mají možnost jinde. Charita byla takovou první vlašťovkou, která ten boom ošetrovatelských služeb spustila.

Charita měla velkou oporu v charismatickém páteru Moravcovi, který dokázal přitáhnout a udržet spoustu nadšených lidí, dobrovolníků a měl obrovskou zásluhu, že to začalo fungovat. V té době se dělala i setkání pracovníků, vyjasňovali jsme si postoje, podporovali se navzájem. Náročná péče o někoho, kdo trpí nebo umírá, taky nějakým způsobem psychicky vyčerpává... V té době bylo výjimečné, zvláště ve městech, aby někdo odcházel z tohoto světa doma, většinou se umíralo v nemocnicích. To je třeba i věc, která může rozvrátit rodinné vztahy... To, že ta babička, dědeček, maminka, tatínek zůstávají doma i v těžkých chvílích, tak to rodinu strašně stmeluje... Samozřejmě není důležité pečovat jen o pacienty, ale i o lidi, kteří se o ně starají.

V kolika lidech jste v devadesátých letech začínali?

Myslím, že se začínalo zhruba v šesti lidech. Tehdy byla Charita ještě hodně dobrovolná, postupně se nutně profesionalizovala a dnes je to i poměrně velký zaměstnavatel.

Jak jste vybírali pracovníky?

Dobrovolníci a vyškolené ošetrovatelky byly většinou lidé z okruhu věřících a původní myšlenka byla, aby sestry byly ze stejného prostředí. Jsem možná rebel, ale nemyslím si, že je to nutné. Je prostě potřeba sestru, která to umí, která to je ochotná dělat a která tím bude žít... Přišla spousta šikovných sestřiček, které s církví neměly co společného a dělaly to dobře a to je to důležité...

V jaké době Charita začínala, pokud jde o společnost, o nadšení lidí, o materiální podmínky?

Materiální podmínky byly nula... Pomáhali jsme si způsobem, který by dnes asi nebyly možné. Různé pomůcky a léky chodily například z použitých zásob z tehdy tzv. západní Evropy. Pomoc poskytl charity z ostatních států, dneska bychom to chápali jako „lékový odpad“, ale tehdy v útlumu farmaprůmyslu jsme za léky, antidekubitní matrace a další byli vděční... Tehdy jste na ulici neviděli člověka na vozíku, protože prostě vozíky nebyly. Vše se budovalo doslova na koleně, později se situace materiálně začala zlepšovat... Ale o to se spíš starali jiní.

Vy jste se spíš staral o zdravotní oblast a o vzdělávání sester a pečovatelek?

Sestry byly vzdělané... Přicházely většinou velmi zkušené a šikovné, protože do terénní služby nelze postavit sestru bez zkušeností, jsou na ni kladeny velké nároky, je tam sama a musí si s tou situací poradit, byť funguje na základě nějaké ordinace, spoustu věcí musí vyřešit ad hoc...

Kolik času, úsilí vyžadovalo budování Charity?

Jsou věci, které prostě uděláte mimo svůj pracovní čas... V té době jsem byl v nemocnici, šéfoval jsem oddělení, sloužil ...

... a rozvíjel Charitu?

Když bylo potřeba a když byl čas... Minimálně jeden víkend v měsíci jsem sloužil, jednu dvě služby v týdnu, moc času nezbývalo, existovaly ale telefony a spoustu věcí domluvíte na dálku. Navíc sesterský realizační tým byl a fungoval. Šlo o to, aby se to spustilo a ztratil se úvodní strach, že to bude krachovat, že tomu budou všichni házet klacky pod nohy - taky se pár takových našlo, ale zase pár lidí pomohlo, tak jak to bývá. Vycházím z toho, že když něco má být, tak sice pro to něco udělat musíte, ale spousta věcí pak jde sama. To znamená - asi to mělo být, tak to šlo... věci, které nemají být, nejdou a můžete se rozlámat ... ale nepamatuju, že bychom něco museli tlačit velkým násilím...

Takže úsilí a tomu, že to bylo potřeba, můžeme dnes děkovat za vznik Charity?

...hodně taky Karlu Moravcovi, který je dodnes člověk, který lidi dovede „stáhnout“ k tomu, aby dobře fungovali a fungovali rádi, aby v práci nacházeli smysl a nedělali to jenom proto, že se to sluší... Spousta dobročinných věcí se dělá jenom proto, že se to prostě sluší... A tehdy bylo hezké, že tam byla skupina lidí, kteří to dělali pro něco, dělali to rádi a ne z nějaké ziskovosti, povinnosti nebo pro výhody... V té době mohli vnímat spíš s tím spojené nevýhody. To se mi na té době nejvíce líbilo...

Pokud vím, tak s Charitou spolupracujete i dnes?

Líbila se mi myšlenka domácí hospicové péče. To myslím, je věc, která má smysl a zdá se, že bude fungovat. Ještě kdyby stát pochopil, že je to potřeba rozvíjet, tak by to bylo fajn, protože některé hospicové služby to mají hodně těžké...

Chtěl byste něco popřát Charitě do budoucna?

Aby hlavně nezanikla... (smích) ... To je první věc. Aby vždycky dovedla fungovat a byla vnímána jako solidní a profesionální partner a zároveň aby si uchovala svou lidskost a podřízení za ruku. Aby v ní zůstala image spolehlivé lidské zdravotnické služby. Já budu mluvit spíš o zdravotnické službě než o rozdávání kabátů... Myslím, že gró Charity by opravdu mělo být v zdravotnické službě, která historicky vychází z církevních kruhů. Když budete shánět podporu, sponzoring na něco populárního, tak uspějete vždy. Zkuste si shánět peníze na lidi, kteří jsou nemocní, bezmocní, bez vlivu...Není prostě potřeba dělat charitu lidem, kteří se obejdou vždycky. Nikoho nezajímá nemocný člověk, byť to třeba byl i někdy vlivný člověk a tam by právě charita měla nastoupit...

JAK MŮŽETE PODPOŘIT NAŠI ČINNOST

Líbí se Vám, komu a jak pomáháme?

Pomáhejte s námi.

Podpořit nás mohou jednotlivci i firmy,
finančně, materiálně, dobrovolnickou službou,
modlitbou.

PODPOŘTE MOBILNÍ HOSPIC

SBÍRKOVÉ KONTO 2300796054/2010 FIOBANKA, A. S.

Váš dar použijeme k zajištění domácí hospicové péče. Pořídíme vybavení a zdravotní pomůcky, které jsou nezbytné pro výkon domácí hospicové péče a nejsou propláceny zdravotní pojišťovnou:

- Oxygenátor (koncentrátor kyslíku)
- Dávkovač morfia k tlumení bolesti
- Polohovací lůžko
- Antidekubitní matrace (proti proleženinám)
- Odsávačka
- Automobil pro přepravu hospicového týmu do domácnosti umírajícího

OJETÉ VOZY POMÁHAJÍ

O naše klienty pečujeme převážně v jejich domácím prostředí. K tomu potřebujeme vlastní vozový park, který je nutné pravidelně obnovovat.

Proto rádi přijmeme darem funkční osobní a užitkové vozy s platnou STK k zajištění pomoci potřebným.

PODPOŘTE RODINY PEČUJÍCÍ O SENIORY

Z důvodu velkého zájmu o pobytovou odlehčovací službu v Třebosicích (více na straně 8) jsme se rozhodli rozšířit naši ubytovací kapacitu.

Pořídili jsme dům v ulici V Ráji č. p. 786 vhodný k přestavbě na **pobytové odlehčovací zařízení**. Díky tomu si bude moci pečující rodina „odlehčit“ a načerpat nové síly (například odjet na dovolenou). Senior může být v zařízení umístěn až po dobu tří měsíců.

Náročná rekonstrukce objektu byla zahájena v září 2016. Otevření **nového zařízení** je plánováno na leden 2018.

Přestavbu můžete podpořit zasláním libovolné částky na náš účet: **1201207379/0800** u České spořitelny, a. s., **specifický symbol:** 4600, **variabilní symbol:** datum narození/nebo IČ. Do poznámky uveďte adresu a tel. kontakt pro vyhotovení darovací smlouvy.

PODPOŘTE RODINY S DĚTMI V NOUZI

SBÍRKOVÉ KONTO 2800235245/2010 FIOBANKA, A. S.

Váš dar pomůže dětem z rodin v tíživé životní situaci. Ročně podporujeme okolo 120 dětí.

Především se jedná o:

- Akce pro děti – pravidelný Klub dětí a příměstský tábor, dětský den, Mikuláš
- Školní pomůcky
- Výchovně vzdělávací hry pro děti
- Dárky pro děti - narozeniny, Vánoce

KONTAKT

Vojtěch Gottwald

Péče o dárce, fundraiser

☎ **733 161 618**

gottwald@charitapardubice.cz

DĚKUJEME, ŽE NÁM POMÁHÁTE POMÁHAT.

NABÍZÍME TYTO SLUŽBY:

- Domácí zdravotní péče
- Domácí hospicová péče
- Pečovatelská služba
- Osobní asistence
- Odlehčovací služby
- Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi
- Služby pro pěstouny
- Rodinná centra
- Dobrovolnické centrum
- Sociální šatník
- Půjčovna kompenzačních pomůcek
- Domácí práce všeho druhu
- Doprovod a doprava osob
- Potravinová banka

PRINCIPY NAŠÍ PRÁCE:

- Lidskost
- Individuální přístup
- Dostupnost
- Odbornost
- Diskrétnost
- Flexibilita

Naše služby se vzájemně doplňují a pomáhají uživatelům zajistit co nejlepší životní podmínky.

STŘEDISKA OBLASTNÍ CHARITY PARDUBICE

Pardubice

V Ráji 732, 530 02 Pardubice
☎ 466 335 026, 775 296 843
info@charitapardubice.cz

Holice

Palackého 1131, 534 01 Holice
☎ 466 681 654, 775 296 831,
775 296 830
holice@charitapardubice.cz

Lázně Bohdaneč

Šípkova 49, 533 41 Lázně Bohdaneč
☎ 603 459 486, 775 296 832
bohdanec@charitapardubice.cz

Moravany

nám. Hrdinů 13, 533 72 Moravany
☎ 775 296 831, 775 296 847
moravany@charitapardubice.cz

Třebosice

Třebosice 10, 530 02 Pardubice
☎ 775 296 833, 733 161 622,
733 161 617
trebosice@charitapardubice.cz

Mikulovice

Devotyho 1, Mikulovice
530 02 Pardubice
☎ 730 529 527, 730 549 252
abetlachova@charitapardubice.cz

Rodinné a vzdělávací centrum Holoubek

Dudychova 782, 534 01 Holice
☎ 733 141 960
holoubek@charitapardubice.cz

Rodinné centrum DaR

Družstevní 366, 538 54 Luže
☎ 731 604 075, 603 880 938
rodinnecentrum.dar@gmail.com

www.pardubice.charita.cz

DMS – POMOC RODINÁM V NOUZI

Projekt můžete podpořit zasláním dárcovské SMS na číslo 87 777:

Odeslat můžete DMS ve výši 30, 60, 90 Kč. Oblastní charita Pardubice obdrží 29, 59, 89 Kč.

Jednorázově: **DMS**_{mezera}**POMOCRODINAM**_{mezera}**(30,60,90)**

Trvale: **DMS**_{mezera}**TRV**_{mezera}**POMOCRODINAM**_{mezera}**(30,60,90)**

Měsíčně Vám bude odečítána částka 30, 60, 90 Kč dle Vašeho výběru, deaktivace služby je možná zasláním SMS ze stejného telefonního čísla ve tvaru STOP POMOCRODINAM.

Více na www.darcovskasms.cz

DĚKUJEME ZA VAŠI PODPORU.

Vydává jednou ročně Oblastní charita Pardubice, V Ráji 732, 530 02 Pardubice

info@charitapardubice.cz, 466 335 026 www.pardubice.charita.cz, facebook.com/charitapardubice

grafická úprava a redakce: Radka Dostálová, Jan Lohynský, fotografie: Dita Valachová (str. 4), Ilona Kampová (str. 7), OCHP

Sbírková konta: 2800235245/2010 (rodiny v nouzi), 2300796054/2010 (domácí hospicová péče = mobilní hospic)

DĚKUJEME PARDUBICKÉ TISKÁRNĚ WWW.FRONTE.CZ ZA DÁRCOVSKY PROVEDENÉ TISKAŘSKÉ PRÁCE.